

1. 5. 1945

רחוקה שלום!

אחריהם נוספים לא קדתי ביום. גם כי נסוף גבר אכזר
 זקן, רבן נצחק לסטנרן בזה אולם.
 אמאל בתתי אהבתי לספקה. אני אהבתי, אולי לא יבו אצליה
 לפיכך גם הלא. אינני יודע היכן נמצאת בתי בוסקיה, ייתכן
 שבוא נמצא רחוק מאוד אבל וכן ~~היא נסיונות~~ הם לשוא,
 אבל אין לי שום אחרת.

בתתי לא לא התגלה שליחת פני בתורתו, היסכרת לו
 גם שליחת בוקר פני בתורתו. אני מאמין, ~~אם~~ בוסקיה
 נמצאת באיטליה בערך להתגלותה נעזר אולי, אם ודאי ימצא
 בך לפיכך לשלום.

רחוקה, תתעניי האם ילדן אפילויות תלפיה בנסים אהארי
 לאיטליה. אני נסית לשלוח התחאה בואה, אבל אהרן ^ללשם
 בארץ בטוח לשם יומה ל', כי אסור להתחיל לשלוח תלפיה
 התחאה בואה. אהרן ובראה.

אם לתתבין אהרן קי. אהרן ויחסי אהרן אהרן אהרן. סוף
 סוף, הנה נהגה אהרן יודיעו כי לשלם לא מתחילת בזה.
 פלג נסית גם את אהרן יודיעו כי אהרן יודיעו כי אהרן
 נשא בה, אך כנראה להתחיל אהרן אהרן אהרן

אזרח, שהוא היה בא אל סיפוקו. תוך זמן לאס היה
בא לפעם אדקס למחנה לו, אלו אודיטור לא, לא היה
בא אפי"ץ בתור רמאי, אלא רק בתור אלמלי. אלו
פטר האבא הוא אחרת. נקח לראי את זכריו האחרון.
נראה לי אם פריטס אפ"נים אל ביתן בפרת אל האבא
באר פדקט שלט וכו'. כאלו הם בדרים האפ"נים אלו
אמו, אלו הם יי אפ"נים לו אל כל אלו?

אני מקווה למבציה'ם לפעמים לו כה, ובוא יבין היטב
ויחלק לכתוב לו.
אני יכול לפעמים לו, אבל אחרת אפ"כ לו כאלו אלו
למסכור ומה יפ"ן אורו לפ"ן.
כה כאלו הפ"ס. בלי כ"כ אלפי אפ"ן, אלו אפ"ן
לפיכך אל לאבא ולמי. החלתי לכתוב אחרת,
החלתי בתקרא ופ"לתי הביית לא פ"תה בחברה.
אפ"כ בחדר נבא האור אל האפ"נים. יבנו אפ"ן
אפ"נים בחולק, לכן בנאמנות הכתבה.

חלש, לפי הסדר אלו לק היוו תמונה שלי. נראה
לי שהחלתי בכתוב לק, לפעם אלו. אלו האור שלי
אפ"ן לו פ"ן.
אלו כה לק, ולפ"ן. קדמו אלו חברה נקראו,
בכתבה

2.8.1945

311

רחוב שאול

היום לא קראתי כל דואר.

אם הסיפור בקובץ מצוינו, היצטרפתי היום לצאת אליהם
חופשי. אבל הפסדתי אותו. הוא לא היום הפסדתי אדיקור
בברזביה. הובילו אתו לביים בין שני עשר לשניים עשרה,
יבקר מצוינו בברזביה.

בין אתו הפסדתי לקראת זה. תוצאת אדיקור זה
ניסברנו לענו חילוי לבין. איוף שלמדנו אימת זה,
לחטנו לא כבול זה לקראת עם צבאות. אמרו ניסברנו

לעוף בנפול קרוב למחנות וכל יבך חלקי החצר
בחיבים אישיות צבאות בבבל יבוק. מצוינו, לא רק
אמר לעוף זה לעינו באה, הוא אפילו את ברודים

לא נקטנו אלף עוף. העוף לקראת ביקר בברזביה לענו
את כל מקבוצות הללו. הבורק קטנו אוקרס, מצוינו
נקרא זה לערות בוקר-היום זה בלעף לבן וחצי.

לד עוף עשר לענו בנקיון בחצר ואסדיה לביה.
לעבות הנקיון הייתה נאמה, שלטנו אפילו את הריצה
בחברה. בקיבור, אנו היינו אובדש, אבל כנראה

לברזביה לא היה אופן ופוא לא דא. בק יבא

שלא תבטחנהו ואלו שפנו את הכפר, אבל בלתי
אין זכר כן אלה.

תחילת חגת לאולי אסף את הפזרים לברסל. גינה בו
מאז לא ~~היה~~ הוא בתי' אלא נסוף בו, כי "תבן למחנה
אזל זכרון לזכריו. נסוף לפרס נחמה לך אלה יתכנו אלס
לנסוף זכרניה. בבחור לבדיא לנו את הזואר ~~אמר~~ אי
למאז לו, לשחורים אנחנו חכרו הפוקר. אם גם נבון,
אב י"תבן לביק דביף אזל זכרון, באלס כס לא נסוף
ביק לבריסל.

אחוף זכה את לבערת לק, אין לי כן חשונה. בין אנחנו
קירות בחצר לא אהנוה כן דבר חבל. איך ולי את
לזרנים היום, אמת יוצף. כי ~~א~~ אי אפשר לקרוא כאן.
נסי'י בזה פתח לקרוא, אהז בילס ומהגולה למחנה
לזרים, לא אפשרנים ברס אופן זילין קצת בספר.
או דאמז פאדור היה טא, אפשר היה לזאת בחוצה לקרוא, אבל
באן סטו, וסתו עם גלגים.

כחלף, אכתבים יותר זל"ג אזל זכרון, רק אחי לאקב
אכתבים אהק או את מצל קצת זילי פלם.
ב"י אלם כחלף, ואלס כד לזרים, וליקור כדור זכרון.

אשר רבתי

3. X. 1945

(312)

רחל'ה שאול

גם היום לא קבלתי אכתב מאך, אבל היום
 קבלתי אכתב גפרטה ומזוסקה.
 האכתב גפרטה זרם לי פרדה מאוב צלר
 מאגם פכזו אה לשיא כותבת על גריאותם- בוק
 אלביץ רצון. בן היא בותבת שלמהל'ה צאחה שן
 ולפוא נחמד מאוב, האליקא גם בן גריאה ושיא
 ארזילה טוב, גריאותה על פרטה לא לזארי דסבר
 הן הלא היא לא שיכירה. בק שפחיה בו, לא
 פיה האכתב מאגז אורי. אלא שט גריים אחים
 זכאו לי צלר רב. ~~א~~ א' עבין לא קבלו אכתב
 אג' אכתבה הוא אג' ^{1/2}. תארי אלצ'ק לבדה
 אללה אחודש ימים שלא קיבלו אכתבים אג' אג'
 אט דאגת לא יובץ אה לחלוב ומה אללות.
 ופדבר פלט צלר אורי לוב יורה- זוסקה ק' ק'
 את הטלגרמה שלק ופדיא אותה אליפס. גבו פבו
 אכתבה על פרטה, אבל גבה פכז. אינט יובץ א
 פיה פאשלי לכתב את הטלגרמה, אך הוא עלה
 לכאנו לרות דוב. פנוסח על הטלגרמה פוא כג
 להלא יפנה אללה פה' דרואא גליל אליפ.
 נוסף לכה גם אפדי פתיק.
 פס קיבלו את הטלגרמה ופדינו אותה פשוטה
 כאלה-פיינו לפרטיקט סטפיקט לזורם. את יבול

לתאר ולצדק את שחיתות. האם כתב תוסף
 זכתה לרואה לשייבץ על פרטש. בלת תחלתי
 זה ארה תפיה אכבדתם כליקדלו את התלדה
 מרומא לפכאל האא בדם ולא יצר" או לפחוג היה
 מניץ ארעם אכרתי, אמי היו אבינע אה האצב
 למאיתו. בלת נמא חק ליחל לבקרוה יחיו סטרקטם,
 בכבו שרקופת אכבדתם לא תמלק כדה באל.
 אהאכתה על בוסקס אמדדה, שהוא נאצא רביין
 הסביבת פלורנד. יתכן שהוא יהיה גם לז סוף
 בלב. מלטה את אוסיל אכתוב להלל, לפי הכתובת
 על בוסקס, גם את תלמי כן. כה ידעיה באיבת
 אה - קדמה אסודרת על אכרתיים.
 לזכר בותג בוסקס, למנא פיניה ובאלדה - על
 פלל ולפחתו - הם פחות או יותר אסודרים. בחרבה
 היחויפס היה הפני החורף האמאלס ודא. בוסקס
 קצת אופטימי גם ~~ל~~ דנואל אדגדי חורף. לא יחול
 11 - אמא - שלם בדה אמלי, אק יהוא מולד לבת
 פצוקר יאצאו פתרוין.
 יחלל, אעט יונץ אה פכילה החבילת שלחתי. אק
 אליך זקחת בחלבון שנת לא אכזל זלוח בדה,
 ומה שלא יקדלו אק - אכ לא יהיה לפי.
 בחלל, אע יונץ לזם זק לא נוח לסדר את
 אה שצריק, אע יונץ באינו איה אמתחליים

באחסן ובאיכה תנאים את יכולה לקבל עם
אלפו. מאז לא היית רוצה, לקבלת בדרים
אפואחסן יזראו לק א' נאמיות. תכברי תאיר
שיל לק קצת כסל, ובאקום אי נאמיות - תוציא
אולק כסל.

אצל- לא התחבש בבר. החופש אפרים, קדיין
לא קדתי. בגלל כה לא נפתי היום אדריסל.
פית היום האלרה שטנו לפיוונן א החופש אק
לא אצאתי את האטלם לדהם תאזי בדר.
נאכן לי לאחר יוצאים לט אטלם, אכל את לא
בינדם. כנראה לנסותי נבחרת אכא יאם.

הלזת אפע בדרים פית האנטורפן - יותר נבון -
בדריכה. יתר הפאן יולג את בבית וא לא לזה
בלום. כן, אם לא לחטא אאת, אזי להוסיל גהיום
קליתי גמ אלפו פרובוקטיבי. קבלנו לפט כאה
יאם חליפה חורפית נוספת, היום פורבתי את
הסאלק מהחלפה הילנה ופתירתו אותם לחבלה.

בן גדולה את את היאם.
היי שום החלה ושום אילדים ובכדה לקות אכאם

עבר עתה

פ.ס. לכתוב זכרון לזכרון. חסרו אמתאן כזב חסרה
אזראטה, פס פביאו לזכרון ברילת אלף אחייל
אזכריקאי, חלבת לזב אלבו אפחברה שהיו פלף
בקיבול, לאז פחברר לפחיל פאזריקאי הוא
לקידה סקיבסקי אזרונא, אזב ברבדות.

4. X. 1945

(513)

כחל'ה פאפא

חיובות זע ליכטן זאגן פארן פלעך סדר אחר
חאט, אבער ציין זא פזן צואה. דאלל זא יודען
אזו פאק זאלען פזן צואה או לא. חיובות
זע ליכטן, אבער יורה זכרות אינע יכז, דענע
אלע דעזי ליע - זיי זצאט זלאיה. פיוק
כוצה אט זכרות אכרע זאלל. אמתו זא
כתבתו אלו.

אפן לכתובת אר אכתדי אמתו, זע זתה -
זא יצאתי אמתו דדית. אט אמתו זי. זשפ
יקרה לליק זעדין, איק אפלה סך זחיות, אבער אין
זי זאן זצאת. חדרה אמתו יוצאתי דרדיק
זקולטו. אט זא פולק זקולטו, כי אינע זדין
אט הלכה בטרטניק, סך זאט יודע בל פולק
דדית.

חולש, דאחד פלעטעס אפאכט, ראית הובנה
ז פזילת יוצאי זראגנא. פזיה זילבו אחרתי
פקי הוד דפזילת? אה נאכה זש?
יום אמתו חיובו זבולנה - כאש זאלות
דזיטעה. ז פחלת קצב פליחורה. רביו

אין לנו, כק לשטרנו לחסות אלתו. החדרה
לחברו גילה אפיקי, פריאו את פלתו ובו
כאילו אכבדנו. פארפ. פכותרת פלתו
אגטיחה פריפד, פכורב רד. דקצב פליחרו
אפצבא. אגל אחת אכותרת לנו יובן
אחז אגריי. לפי פקצב פאפורב. פלחחרו
לב יוני 1946 - פולש ואחת קבוצות. אי ואיו
פסיכיים פלנו. אט פנאכא גין פקבוצות פאוקבא
פנט פיק פקבוצת פולש ואכדל.
פחלפ, אולי פיתכונת פתור פיתור פפ, פגלן
פכרת פ. פילן זק כדר-פחות או יותר
אתו אחזור?

קדמי פיוה פלופה ~~פ~~ פיום פסילת לפריב.
לפי פפ אכז פסוף דק פפול פלפל פפא או
פתיחת פלפול פאחיו. אובן פפכא אורג
פלפא דאקם פלא פולו פיעים פפפיקינו.
פיעים פאלק פלבת פחבר.
פפ פול פכורב. קבלו פאני פיקות פדות.

פפ פפ

קדמת סטרקטור. מהי סדרת האגרות לביטוח. אז כ-13
לפנין יתחכם בין הפוליסים, כי בקרה ככה היו צודק
א חבר הילדה ולא אהפלים בין והחלה.
קדמי, הם לא את שלם ופיקרו את כלית האופי
לחוא. בין המופנים נצא גם הלא. אם בלעד כווא
יאלר את האופרות ה הלא, אם ווא, טרם לנקדלי
אכתי. בה יבי' בבר אצוק אדוק אהלא ודו בלתי
ה אירי.

אדני קדמת את האכתה אהלא, נלתי בלתי עדיני. אין
פדנות זכות לבלתי שלמה עם עולמי. אכתי ה
הלא י להבין של אצוק אוקטור תפתי האנה עם בלתי.
ס. א. שלתי בלתי יום בלתי, ולתי אהתי את האכתה
יבתי מלי לוב עמי יום: בלתי בלתי אצוק
לחיות עם לתי בבר זה אהלא: ווא אתה כק אצוק
לחיות אצוק לתי בלתי בלתי, בה בה בלתי בלתי,
בא ב"ה רובה לתי בבר אהתי תקופה כו, ולתי
לתי, לתי בלתי חולי אהתי?

חלתי, בלתי ווא. לתי בלתי בלתי. ווא ווא בלתי
לתי בלתי בלתי בלתי, ווא ווא בלתי בלתי בלתי
לתי בלתי בלתי בלתי. ווא ווא בלתי בלתי בלתי
לתי בלתי בלתי בלתי.

אצ"ר. אבל כבר בחציה השנה של אורה אנה,
 כואב אל הדג חיים אלה. כאלט פכח אה אצ"ר.
 ככח ח.י. - אולי כה יהי פאראקסאל אפ אואכ זקן שארץ
 פאפן פזואם - שאזכ כה י לם פדכה ציורים, אפ"ן
 פזואם פכה, גז הוא ח.י.

פאקוס פכאל פצ"רים פאויצגס לם, תופס כודגס.
 י לם אופל כה איצירותיו. פפטרט רק אל כק, פכח
 פירכצ זצ"ר תאנות לפקדולה, ואנ לא אנה
 אורן. אעלה שלמה כפני אמאנות, ופלקר פתאנות
 פפזואת של פן אל נושא; יא, פגת פקדולה ופלאות.
 זכ פוק לא כאינז לזכ אל צ"ר, שיצ"ר כה פדכה
 תאנות פזואת, אנ ארכון זפזואת אאל.

ישן לם גס כה ^{ציור} פל ראברט. אחר אפ"ן.
 פפאר" ביהי זפזת יצ"ר כדירה. חפל אאוצ פלא פפזת
 פפריבוקציה אמנה פפאנה היא לא פזולה, ואתארת
 אלה פקנה אנה פפאכרת פאטה. אפל כה כל פ
 טעף, לפזילאם פאוצלח ב"ור פל אול אה,
 לא יוסל זפלא פק אה פאור כאו ציור כה.
 באיכה לפתשמה אפלוכרת תאנות כו, אבי
 נכאה ל, לפאויצאן פאמלתי דאוסטרפס אולה פפזת

א. כ. ב.

לפי אורו חלק המצאה המיוחדת לקבלת עצה, אמר
שאלת אלה הן כל אמצעים, למיין וכו' לפנים
אחרת המסירות. כנראה שיהיה זו כל אמצעים. אמר
לא יוכלו א. ב. א.

החלק, המהותי המהותי איך מכינה אל אחרים
אמ. האם ^{22/11} לקבלת אחרים אמר. לא
קבלת אחרים מספיק? איך מתקבלים אחרים
אז יתר המהות?

אם אסיה נפלא, לא אירק פחד שיהיה רק יותר א. ב.
לקרא, כי אסיה זו אמר כוונה לטוב.
הן אלה החלקים ואלו אלהם ונלקוח רבות לכולם.

א. ב. א.

הפיק, רב. ק
 בקשר עם האיה אין לי הבלוצ וזיחה משמחה.
 סמוך הם נהפך והאיה לטובות אפול.
 ע-ע-ע-ע-ע וזוילי שלא בקשר האיה לתחיל
 בטה משמחה עם יותיק.

עיר חזק מוצר משה על אשת-הקצרים
 אחיקו סובבים לבנים לבנים וזה עז בטה
 שבאר לאתן. שלא מא חזק אם בטה.

פלאוס רעלה פה קר ומשה הספק איוח
 הבלוצ שלטה יתוק דבית האוסיק. היה לו משבח
 בקרון של גטי-הקול. כמה הוא ככה דבית.
 כמותי אורו אהמול. דאור נאור, אור אכל חוני
 עקיצות ושוק ער הבור אנור כל הילדים בבית, ואת
 עם אצלו ועם אנור הילקחה לא גאור ~~אנור~~, איזה
 ולנים נאמרים - מתונים בחנאוס האלה. קטנת
 יכל זה שגור.
 מאהבט הניח שלום 5 מתנים שלו זה אל, כולם
 דכא-גאור.

סוף.

שום אן בוצקה
 קחתי היום את אחרון 26 מאקטוב. הלקחתי מיז
 עם הכאר שלך מדינאל דאור, ואנה בקשר איך
 גם עם אחרות. הברה היא כך דאמרוקן שדינו,
 דמור אחרים וישר דבית. כח, ומאנתן

מה שיצא לי על פניו היתה דמיון של
(הצורה מחמת השלש, ציגת מוצקת) מסורתי שלמה
היא, זיהה והענין פה לא יותר; גכור מאז
הוא אין הנם והכנס. אין מציג לראש מיני לזה.
כי דוקא הכנסת הנהגה הנהגה לא יכולים להשיג לזה
הנצחיות. פה אין מיני (פי ימי הקוב כההגיון
הנה) קצתם חיים ונחלים. פה אין חיים להנהגה
שלם - אין אלהי. אולם אולם אין אלהי.
אבלו לך מה שאתה עשית בזה אלהי.

ומה שדבר עם המזל סוכים - אינן יצאו מזה
אלו ואלו מהם מזה סוכ! כל ירבו.

ומה שדבר עם המזל סוכים - אינן יצאו מזה
אלו ואלו מהם מזה סוכ! כל ירבו.

לא כן המצב עם המזל-סוכים אצלנו להנהגה.
פה דבר הפוך.

כן, משהו ^{שדבר} עם המזל סוכים והנהגה, וכל הנכנס
המזל סוכים ~~הנהגה~~ שאת זה יבנה יבנה להנהגה
מטק ודבר בהנהגה. אבל קוצם היה כמאן להנהגה
ארכי והפך ארכי ביהודים. אולי יש לך אצל תרופה
ל "מאס" אצל אפסאמן לזה?

מייכים, מה שדבר וא-טאטא!
כמה ישמח עם הכתוב האור. מה שאתה עשית. אולי יבנה

ישראל מלחמה כאלו קיימת העבודה לא
פול פולק. מה לומר - Cé la guerre, ותמיד
לך מה שכלי שלמה (למה) המוסר, לבד ממה שיש
לך שלם של מלחמה גבוהה - רק כל לא שאת אלזוכ ורבה הן המון?
אלו אלה לא מכן דברים האלו חסדה. בתור אי ומה שיש
מבתיב. כבת יורד אנוכיס. ומה שיש לא ידעך ה שאני.
מלחמה.

8.1.1941

רחוקה אולם

318

אולם לא אכף יום כתיבה, אכתוב רק עם היום כמה
 אולם. את האכתוב כותב אני באמסטרדם. כך זה אצלנו,
 בזמן אחרים הוא באוס. אמאלו רק הספרתי אסים את
 אכתובי אלק, ויצאתי כבר זלתי, ודגה פנים בלך האמו
 באל נצמא אני אחי שליחה, אחרי הבית, אחרי הפדול ולד
 באלפי אחי ואולם קלא.
 אמאלו לא הפכתי רק, שאני אמבון אנסול לפוארי. האאת
 זה חלפתי, או יותר נכון יהיה להציב. חלפתי לא אנסול.
 ביבול רק נצמא אני לא יודע אם בא הפלוגה. האחראי לקדוה
 אלו- הוא סג'נט. אמאלו הוא חסר אאלכר פ'לוגה ואם פיליפ
 עם שטסימ ארליוטת נס'יה. אפטר אחם אנסול קלי רשיו.
 באלף אמין היקורת, אמל אני לא רצית אנסול קלי רשיו.
 אני אמבון הוא אנסול אפ'יכ, הוא רצית אנסול, שאם אנהיה
 ארת ואפול בית, וא יבי כך אפסיג את הנס'יה אפ'י.
 כ"יה שפ'ת הריכה אחרי, הוקרד אגלר אאלכר הפלוגה
 אקדל עם רשיו נס'יה. אמאלו בחי'ת הריכה בו. האלתי
 אמה אמאמה הריכה בא ויצא לי אאוכר אצמא אצרה.
 נוסף אכרן אפ'י באה יאמ. לבר אאלכר הפלוגה אקרק
 חבל. אני לוד אף פ'לם לא פי"ה עם, והחברה פשוט עם
 אחרי לקלה אנה'ל איהם, את אין אוטו איוחד ב'נוסף ילר
 אפס. אחרי בא פלקולום האלו, החלטתי לא אנסול חלפתי
 אוף אצמא אמסורפן אפ'ול את החברה אלו, או אוף אאל
 לוד פ'לם אדרוס אוף אאלכר בית ואאלתאם לוד יואמ.
 לא היה לי דבור אפ-לבן אאלה, אהל דבור היה לי
 אפ'ולנד לא אנסול. אכן עם לא כתיבתי רק אמאלו לא
 נס'לתי.
 באל שליחה ליטתי את החלטתי. לא אהוק אאלקה
 דבה האתי ליטוי הפחלטה. לא יכולתי עם הריכה חלוקי.
 ביטנו אצמאנו, אוארן רק- שיתר אלפייית לר- ילתי, כך
 יכולתי הריכה חלוקי. בלקר שנס'תי ובלתי אני
 שטכפס. ותקדל הפ'לם אלו ולקיר אדוקר ולקיר
 א אמסטרדם. אפ'כ

אנחנו - ערוך. מצאה פה פה איך - לא תהא צדק
ובשם מיילם כל תורגם-דומעם זק חופס, אן האל זמן
ואה-אלא קרא. אה בוקא שיל פלם אאסטריס?
רבינו זקן שיל פלם בייבסאונאן, רבינו זיידל
לם אהרשקא. וכלל-כפי לכה. זק-הוא אהא מן
השני.

זאת אה השליפה וזאת זקן זלשד הפלוגה,
כפי זקן השני. הים האזא חלש הפלוגה, אן יזק
האזוניק. הילתו של בלה הלל. אה השני קולנו
איה, זקן זאת זקן.

פסוקים אן הן כל בק אהים. פלם קולנו
זאת לפע שיל של, אהחטה שלנו. האזא סק פסל
4-5 קולנו אהדקו, ולי יב הזקן של תוליה ואז
הילתו - גאה ל- בלה אהדל. פלם, בלה אחיה
הלל, בלה גאה חוק אהדקו, חוק אכהיל נאלי,
אן יזק אה איל. אה החלה זקנו ואיננו רובה
לשלי.

אן פזק אלה זק קייזור-בלה לנה, זקנו
זאכו אהחט צדי"ם אאסטריס. אולי חולד אה,
לרפסו אלו לשיל אה אהלה זאסטריס? אן איה
אלא תולה. זכנו אה פזק בלה אומאדילם. אן
אם שיק זי האל. אהנו אה-פלם זל אן אהנו
באומאדילם-אן גאה. כל באומאדילם שלפני זקנו,
לפני אה אה בלה זקן זקן אן אהנו זאכו.

רק פיית יוצא אוטו אחד וכאט היכל משי
 אוטו לני בקיבור. עם האט ביק געפארן. אקרה אלע
 היה לי עם אוטו דעקעטא. נסעתי עם אוטו עם
 ברבה באצפן פליר הוא הוריד אותי. ובה אל"ק
 אצלתי, פערט ביותר רבת הרוק פליר. בי הרוק
 פליר אין נהגים עוצרים ברבון. האוטו שלי נלצר
 ואני ירד אחרונה. את אלה אל האדרס, ואוטו
 נלצר אל יב האוטו להוריד אותי, הנהג אוביא את
 יפני ביק חלון פליר וקורא לי. את ניש וכואה,
 נהג לשפתי ארו דפלא קודאג ארוטקס אפליה.
 הוא נסע בפלא אחרי האוטו שלי, שנה אותי ירד,
 לצר את האוטו לשאר האם רובה את להאליק ארמיה.
 ברור שפתי אל והאטתי ארו.
 בלעדינו ברובה, פגלתי עם בחור אפגוד הלני.
 רוק שיחה אמתה אל, שאת נסע אדואטל ורובה
 אפגוד עם חבר שלי אפגוד הלני. הדחור החיל
 אחייק. אה אהרררר אפי שולה יאם לעי הדבור
 הלני אסבידה אחרת. את יכולת לפרו גפוא תבטי
 פייתה כשו. אנטל אאטערס, זיביות עם כל היום,
 אפליר אנטל גראק האחרון אפלא ואלם אפלי
 אדואטל ואלם אילן. במקרה פגלתי את הדחור,
 והחתי לי שנה גאקוס טילטאיש.
 בהפלי אאטערס, תחילה פלתי אכאל. אחר כך
 פלתי, אילן-שילתי בו דפלא הראשונה ביהודי.

באגס רבים. פתחו צינור קצת והלכו לרייכסאואן.
באואן נמצא לבין אורה תלפוח, לפיתת
במלך ביקורי הראשון. אז היה לי ביקור השולף אאוב,
אין פאכט פאם נוספת.

הפאם בביקורי השט, יצאתי כולש לוב יותר טוב
אמלי הפאם הראשונה. יש לי יצירות באמת יפות
אאוב. אך לא זכור לי לאגרט, לטפילטו היא
לא פוא. הכי אצא אאוב חן בפיני יצירותיו של
שטיין. נולדים לאחים וציון לבין ואבויך אאוב.

לוב אהב הקולט אלן. עם יקרא. הוא קולט באיכות
בחיוב צבא. הוא פיתחי של האלמנט בצבא כחול.
(ו-זק אחרים הרבה בצבא כה, אפן ו-זק בא הרבה
יותר אמת אנארי. אלף אמה לבי). של ונאיר פאחט
אך אב תאמר אלה כחול. גם הפאם הלגני של
האומר שלו, אמת אכן נאם לרה, היא גם כן אנארי
אצבא שלו.

יש לי כמה תמונות יפות של פאפא. רובן ככולן
אל נולדו כפנים ואלקר ציורי בקרי. חפן אאוב
פא הוא פרוקציות שלו. אך נראה לי שפאם
קובאט, פאחט תאמר אמת שלו.

החלף, איננו אהבן זאין אור פצירים לפי לרפס.
צינור יק כמה, הקולט בתלפוח לו, אין אכאור
צינוריהם זאין בבנות אנארי.
אאוב הצבאית של הלגני כולש פרוקציות.

עלה לא אצטויס יורה ודע ליה פוק ומה
 אכאמין חבתי אלון ביטורתי קרת דרובת
 בתי זכור ארות ליה.
 אחי ארות ליה, כי אף הלא זכור היתה.
 לכה אין לי מה אלוהי. אמרתי להלל
 בפי י קוצרתי מאלו בזה לפי קולותי אית
 פוק, פוט אית איתן. אמרתי אלון. התיישתי.
 באין דירה נכסתי קולותי איתן. אמרתי ליה פוק
 לבתי. היתה למעלה דאיתן חתך פאוס און, נגל
 לך סוד דבבתי - איתן חס. אמרתי ליה פוק
 ביה סוד לך חס. אמרתי קוצרתי לעסרת
 בבית לך חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 סוד לך חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 אחי קולותי, היה כהר דרובת אלון ליה, אכ
 מ התיישתי כהר זכור אלון.
 חלה, לך אף חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 באת איתן חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 כמאזר איתן חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 פוק לך חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.
 אמרתי לך חס. אמרתי לך חס. אמרתי לך חס.

1945. 8.

(320)

רחוק פולין

בנו האלק אכתבי הקובץ.
 כולם התאריך ~~א~~ אהמים אשר אכתבי.
 אני שיהיה ברובם כאן באותה הדורה שלי, ולא
 לשאר כבר ברובם כאן לשאר. כנראה שאכתוב פה
 את האכתבי על חשבונות ולא על חשבון האלק.
 אם כן סימתי את אכתבי הקובץ ברוב הפרטים שלי. כנראה
 אחי שמואלים זימן קודם בדורה. בפרטים בדורה אחת
 אלצאי-שכחתי לשלוח חפצים מק ורק בבדי זימן זיהי ברוב.
 תבחרתי לדברי, לא אביב בדברים פשוטים אלא אולי אבי
 בלי לק, שמוכרני הם לא בדברים פשוטים אלא
 זימן הדורה בול, יחד עם עוד ברוב השנים. בכתבתי לפרט
 ולפרטיותם בפרט השנה. בכתבתי זימן על אכרון בקט ובארו.
 בכתבתי לכל אדם, עד כדי כך, שכל נראה עלי וטוב עלינו.
 אחי ישלח את הילד בלונדון, כיסודי שיכול להיות וישנו
 גם יחד טוב אולי אולי זכרתי יחד פה.
 או לא ביה אהבתי, ביה אתאר דברי את הדורה שלי
 בדיה בלונדון, לא כל רחוקי, לא הרבהים שבו באופן אהבתי ביה
 אהבתי אתאר את האדם הרחוק - נראה לי של זה בורה רחוק
 את האכרון אכתי זמן, את האכה הנוצרת - שאינה כנראה
 בקיאה זולא בחוק שפיא אפיקה, את פשוטים בחיים ולוד
 כל איש פרוט, שאר פרוט זה שאת זה רשם. זה אולי
 באה, את אהבתי הקטנות בלו. אחר לק רק באה
 לבנה זימן אחי של עוד בקרב אחד של האכה, אחרת
 בקרב הלך בתעוררה בקרב הלך, אולי אהבתי אוק
 בתעוררה בלילה אחרת על שני אהרי.
 בכתבתי אהי זה כנראה יותר חוסר שיה ואל זה אפיקה,
 אבל ביה זי חבל אלצוי את האכה. ביה בסיבה זי כל

בך כרבה הנאה, עז-באלט שאהבתי. אבל רציתי
לדבץ תבטתי איום כה, וחיל עבדתי את האיטה.
הנהגתי, הנהגתי ויצאתי לדבק.

תבטתי איום עב הייתה: דיקור באופיאן הקולוניאלי,
וטיול דסירה גינאלות הפייר. לא היה לי דבור זה אלא
אחרי כה.

באופיאן הקולוניאלי ביקית זלזל לזר, יותר מן יחיה
לאחר שפכתי זלזל לזר. המטיאן נמצא בביתן עזום
של זלזל קיאות. הוא כה אלא וזלזל אובזים, להכרי
לפצו. לא כל אובז, צדיק אפחות יושל זלזל.

אם כמיט של? אינט יוצל. יל של כה כרבה זכאות,
שארבלים ולא בוכרים באלט בלם אמראה לזעם.

אובן שלקר האובזים הם אלוטרים הטבלי של האולדות.

קלם לי זמאר הביטחה, אך נדמה לי שאין אף אצדק חשב

ליחסר של. כל הארבות החלשות, זואי, נפט, עזים,

עליות אינרזים, לזלזל הצמחיה הטרופית, הזלי ככל,

החי כרואל, הללי חי גדולים-ככול, ככול אפילו של זכאות.

רפרכטציה עליה ויפה ילם אצפוחים. צפוחים יפור

אאוד. אולי באמתים אינ צפוחים, אבל הצדולים ואכל

הצפוחים זמאל זמטרה. ילם של צפוח אחרי, לא גדולה ביותר,

הצדול של תרמולר קטנה וזה כגד באוק זאלל אלט

אטרי.

התריכה לרכבה בבורה כבן, אז יד כל חומר זלם,

צאח וכו', איובצת התוללת לכו. צורת ליכודו,

וכל האזרים האזורים לפיקו אלנו.

אזורים איחבים אצנים את חיי האוכלוסיה באיי הווי

הפולניתי. באזורים הללו, הופשרת אקום נכבד באמנות

של הלמים הפרימטיביים הללו. כוב אובזי האאנוג

כס, פיסול ונתינתו. לדורות יפור יטן אלטה, קרט
 צביים ואכסר.
 מקום חלום טובים באזור הגאולות. בו אוצרת סתקמא
 האובססיה, רחוק לשטן הפולנסים. באזור הזה בארץ
 לא בקרת, כי הוא לא כל כך ארץ אוה, בקר
 כלשהו אפסודים למ.
 כאן לא בקרת בארץ באזור האציה את סחר
 האיים למ פולנס פנדוא. אלו גברים ארציים אאוה,
 אבל לפי צדק אפרים בכמה שנים.
 אחרי שזאם תרובה לו, קל אפיון את חיים
 אמאוליה (צמ ב' ארץ) של האנטי. למ האנטי סק הסו
 כשאנטי - רשף ארץ נפשי. חיי בארץ רחדי-ידיים בארץ
 יחסי למוכסיה) ורשיתו לוה לא יעקר בארצות. ברור
 לכן אאוה, ברור חיים בגבורה של הפולנסים (לפני האנטי).
 כחלף, הוא אפסודים אוה בעלירה. את אפסיק אפס כן,
 ואפסיק בחבר.
 רחוק את פאכתה לא אפסיק בדר פיוס.
 אחרי שחברתי אפסודים, דא אפי דכל. את באאת
 חוכמה לו ואלו שגא באקרה.
 לפי הבול, אפסודים אחר לפיכ. בקר לפי רצון
 אאוה את דכל.
 הפולנסים אפסודים אאוה אפיון. אק לא יבואו אפי אפסודים
 כי פיוס פיה אצלונו רשף, ופיוס פיה אפסודים אפסודים
 שיהיו בקרבן למ הכסף. אחרי שקיבלתי את הכסף,
 אכרה את כל האפסודים שלי ונספתי דכל. כאן
 נארה כל פיוס. בלתי נספתי פארה ונספתי אפסודים.
 כלת חפרנו ופולנס קרה אצולנו.
 אחר בדוקר יל אפסודים אפסודים אפסודים אפסודים

רשון פגמילה אפניו. אם לא אקבל, אמי אולי אחר
אכתוב לך. בארבע שכן אקבל, הרי זאת אבתי בלבד
הבא, יהיה אפוקסק אאוי. אינני יוצר האם אולי אפניו
אלא אכתובם. מה אפך באקום.

בואו לי אפוי ברא לחם עם אמאז ארצה. הוא
קרא אמאז חופש ואבירק לחם יבוא. אפיקה חולה
ולאם בק עם ארצה. החלפני זה עם הארצה. לנו
לא יבוא כל ברה.

חלה, בנה אני אפסיק בנה, כי צריך אלבי
לשון. כ"י לאם בחלה ולאם אולבם וליקות כרות אכאכא.

עברתי

12. 5. 1945

(321)

כתוב שאלה

אנחנו נמצאים עתה מבלתי נרצח. אנחנו מחכים כאן לדעת
אחד, אנחנו צריכים להיווצר אפילו אלפא. זה שאנחנו מחכים אליו
לכתוב רק אחרת, מה שאנחנו סימנו אצלנו.

אצלנו באחת הדעות את הביקור האזויאן הקולוניאלי.
האזויאן עצמו אצלנו לאכול ארוחת צהרים, ואחר כך
לשט דמיים. אך אנו צאנו ארצה האזויאן, לא להיות יותר
צבר עלינו תכנית. הפוא יצא אחרת, אבל איננו מצטער
על האקטיוויות שהיננו עושים להאגף שבונו האסטרייכר.

האזויאן עדיין לא נאמרו בה אחרת. אנו צריכים לה
קולטור. את הדבר שיהיה נאדר לעבור בהנהגה בשלש
בצדדים, ישנה פסקה בלתי נכונה. האגף לעתים
הטובים לא נוספים.

הנחיות אצלנו. דבר כלל אנחנו אצלנו ברוח, אבל
הפלא בה הפיתוי ל'. האזויאן יצאנו בשלש אחרת דבר,
ארוחת צהרים אפילו לקבל הנאמרי, זה שלש לתיים.
האגף שלש קנה לעבור את פתוחה בין הנאמרי האזויאן.
אבל לא שיהיה לי דרישה חזקה ופזונה.

דבר צדדינו על יד הנהגה האגף את הנחיה לית. הנהגה
לכפ האקטיוויות האזויאן באוארגי. נכנסנו פנימה. לית אחת
לא מצאנו שום. נאמרי סדר לא פלא אקטיוויות האזויאן
אוסר בה, וכיון שבה להאסטרייכר לא מצטין בשום דבר
אחרת, לכן גם אין לי מה לעצור בו.

ההאגף פתוח, כלפינו הרחוק, לערו' אל יבי שני יצבות
ואחרו לי שאלו. כשילבות אחרות שאלו, עלינו זהן סובין,
ולאיתן האם הן יוצרות לערות לערות הן לא

יודעות, אך אתה אכן יודעת גאולת. פתחת בלילה
 אתן. הן למהן אומרות דברי הספר היהודי למאסטריס
 דברי הספר אלאים לדריה, אבל הן טרם הספיקו
 ללאור. בית הספר נמצא בקרבת האקוס. בלילה
 לפני שפסקו הבהרים לב לילה לתיים. - הלילה הייתה
 סדר קרוב ללילה לתיים, החלטתי לזמן אתן ולדקדק את
 בית הספר. באיחור ענין אומה בעל הדריה של אלאים
 בו, ודני ברור למצא את האורח אלדריה ואולי
 לשוחח אהו.

דברי הספר פגשו לני אורח ואקד. שולחתי א"י יודעת
 לדריה. לוחתי אהם באידיש-גרמנית.

בית הספר הוא אמלתי. אלאים בו באמתיים ירגיש
 יסובים. אין חובה אלא יבדו לדקדק פוקא דדיה ספר סה.
 בדחירה היא חופשית. ביהן לשלם בדרך יסובים בודים
 לשלוח את יודיעם דבר ספר יבדוים; לכן ~~הוא~~
 פתחה פתאום בית ספר איחוד איהודים. האיחוד לבד
 דלדריה ומאלפים יבדוים אין יאודים ויאוד השלם הדריה
 יחד עם האבות עם ישראלי.

בית ספר נמצא דרען טום אמתי החלט לברכיו.
 דברי הספר נמצאו על אחלקות. אחרי סוף בית הספר
 יבול סוף למקדל באחלקת האלונה בגרמניה, או בחלקה לני
 הפורה לני החיות.

האלה שנייה אומה-אמת הדריה. אמתי לך האורה
 לדריה. אהרר אמין אורה אומה לדריה. לכן אורכ
 ילם אחלקה נוא אלא בחלקתו * גם לדריה. ואומה
 האודים למה לוחתי, הם הם' אלאים לדריה באחלקות.

הייתם? בלא אילנה לבית לא יובלים, ואיך הם
 מאזנים? בהסדכה היא פשוטה. שנים ידלו אהבה,
 כן לקבת זקרא לבית הם יובלים. את האב זבאי
 שם יובלים, גם את אמות הפוס וזם אמות הכותב,
 ופם דורק אפיק. הם הביאו להראת לי את ספר
 יאוב. גבו ספר יאוב לבית שיבא דאסטובק, ואם גבו
 החומר שהיובלים צרכים אליו דבית ספר בפי הני יתכן
 שיבילת בארץ אפיקה. באוג האבות עם ישראל,
 הגלו כהר באחזקם הלשית, עד לפני האבות.

בזה דורק תבנה האובים אלברית והולדות עם ישראל.
 לפי שב תבלי גם אתר, איפה יבילת אובלים בלפה
 ובהפטרית שלטו. יבאו אבית ספר סה.
 הגילת לית האובים. רבית אלכס. היובלים פנו אורה
 שאמר אתם קפידר. נכסתי אליו לא אחלקה חלית
 וללית יוג. תחילה לרו אבובי כזה שרית דרית.
 את השירית הם יובלים, כי אפסר יובם אמתים אמנות
 נולד צינותו. אחרי השירית לא היה זה אליו. כך
 לט החלקות, כך יובם אחת יובל אבית, את את ליתם
 לא אפיין. אם זה נלמה. יבילת אורה ליוא ילם לכו
 אהרבה. היובלים ילמו אחי שאול לא ארץ ישראל, ואת
 אמתם אליו אבם. היובלים קדלו בהתלשלות את החלק
 וכך לדבר אליו הלית.

האמות היו שונות. אראשם ילמה יובם לא גם יובם
 דארץ ישראל? יובם אחת שאול, האם כה נכון לרארץ
 ישראל ילמו בפה. יובם? אחי כה שאלו בזה יובם שאלות.
 שאלותם בין אסוג אחת. אפלויות אלה ארץ ישראל? האם
 יבוי הארץ אפלויות? יחסי הכחות בין היובלים והלית?

אם לא חזרת בדרישה ארצה? ואלו שאלות חסות זה.
השאלה לדבר אשר, הישם בצלמו אורג שלא שפיקו
למאל עוב אחרת. נשכחו דיבורות רבה. את
נחתי אורג אפילו אקריה זו.

לשיבות הנאמתי פלתי בי אומר. הן שיש בסיס
היה בדר אחרת לחדר. הפלתי באופות הן הקירות. אקרא
למכל אלה דברים. רחמי ששנו אמה בלע רוסו. מה טיבו
לא ידעתי, אך כיוון שלא אצאנה דבר מה יותר אצלן,
החלטתי לכתוב זאת.

אחרי אחרת ערב ~~ה~~ הכתי לקרוא ברבים זאת. הקורא
ביניהם עוב גורה וחמתי הנאמתי. פלתי בדור. אביה שלי.
אפילו ששלו. הוא כהן את הכל ומצויץ לי. וא לכתוב.
אם כן לא אפשר לכתוב? הוא אפילו לי. לא אפילו כד שנו
בית איומה לקונטרסים. "קונטרס דאוי". מהו דנין אמאם
באומה לקונטרסים. כל ערב ארתיאם יש לני קונטרסים.
אחד פאוס הגבול, הן פי רוב קונטרסים סיפוריים.
וקונטרס האוס הקטן, כל פי רוב פאוסיות או רביעיות.
טוב, אך אם כן למאל קונטרס. ואם לכתוב אך
לאוס הגבול.

פאוסים לכתוב את הקונטרס דאוי. ערב למצאתו הייתה
בדר השלם אומה. בלמנה אתחילם הקונטרסים.
נכסתי לפרוצור, ושואל את הסדרן הן הקופה. אבל
הוא לא אבין אותה ואני לא אבין אותה. וכן את הוא
לסופרים בדר את הבחירות. הקיבור השלישי היה גבול.
בסופו לא דבר הוא הבין ארצות, נעל אתה לקופה,
לקח עבדתי. כרטיס, לא נתן לי לשלם ואביל אות
לאוס. אנו נכנסים לאוס, כולם אסתכלים עלי

אני לא יוצא מה היותי מצאני די, לשתכחתי אל
 בורק. בורק שכתבו לי ואני ליתק, ולא ראיתי את
 נעלה מסבידי. כסדרן אמרתי אתי, אמרתי ליהודי.
 מקום טוב, לך לסופר לך בדר הוא אסר לך מקום
 בוקר גרר ראלטו כשיתו באקראי, התחלתי
 להסתכל קצת האולם. כאן בכל התבולתי.
 האולם גלי בצורה איחודת באיב. באה איך
 האולם. האולם אחור לעלי. חקר אחד כפי שאלו
 רגלים למאות האולם האטרו. חקר שני - באקום לבני
 באה בגדה - ~~יתה גרה~~ וקראות גלידה אופנים
 בו אל החקר המאלן. בתחילת החקר באורם של
 האולם - אקום התבאורת. אהרבל מפה להיבאורת
 מצאתי באצאץ ואסביבה קרל פאאביגס.
~~בהסתכלי~~ האולם התבארת לראות גני
 דפוס אופנים אולי; אחד של אמאי הולנדי והשני
 של אבוק של כוסב אמא, קטני וחיל. כפי שמארת
 לך, התבארת לא יכולתי לכתוב עלך בבדי.
 עלך לא היסקרתי לפקיד לך כל האולם, ואם פון
 נעל איש אחד והאולם הולק נס. היה לי ברור
 שבוא פותח את הקונטרס וכנראה רובה את
 הסדרה של התבנית. אהל לא הוא פתח באולם
 אחרות זמני. היה ובריו כראשונים פתח את,
 היתחור לי תכל, אה הוא כל האולם בנכסו
 ובעולם. הוא פתח באולם אולי חדרים,
 זו לנו הפלא כראשונה אחרי חלל לעם, לפקיד
 האולם הקונטרסית ארכנסם באולם שלי.
~~אחרי~~ אולי אולם אה, פתחתי לך הפוא.

באת - כולם יחד - נדברו ^ואז יותר אלפתיים. אחרי
הנאום היה חלק אמנותי - לא רץ. נענה הנאום
כזו לשנה, שירה כוסית וקאלים.
בסוף חזרה הייתה לי שעה עם האלה ובפניה.
לחפש חברים האפלה בקואופסיטי.
אזכור אפלה, לקואופסיטים בקולנוע איתם אהבנו
אשר האוכני. השכונתה שלפני אין סוף האהבה
אסא האוכנה. גם ביום האולדורתיים, אין האפלה
בקואופסיטי גוף עצמאות האולדורתיים, האפלה
אסתטיקה הרגילה בכוחות נוספות איזונים.
אלה אהבנו היהודים, אהבנו להתנדבים האנטישמיים
אז אין זמן כלל לאהבה ביתם אהבה ולראות.
היה ליחיד לנפח יבוקים. אין יונקים אהבנו
ילדו באף ווא כולם. השנים האלה הם גוף
ההבדלים האוכנה. האלה אהבנו אהבנו גמא
אפלה אהבנו יאדי היהודים הנאצאם אצו נוספים
ולשנה קליטת ההוצאות אהבנו הנוספים. גמא
היא לאהבה אז צריך אהבנו אותם. הם יאדי
הנאצים ונאלה הם צריכים להלמה.
בטעם אנטישמיים. ישנה אהבנו אנטישמיים גמא,
אז כאלו האפלה בקואופסיטי אהבנו האנטישמיים
אז אהבנו היהודים אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
הכי אהבנו אז יאדי אהבנו, וכל האפלה תרד
אספי היוק.
לוחמנו הכדור, אז לא כדאי אהבנו אל הכדור.
כן, לוד צדד אהבנו. אין הם יונקים אהבנו אל
אז היהודים דברית האולדורתיים. הם היהודים.

ואם החיטוב אי בלשוננו אדם לבדו כמחשבת
 אם אפי' אף אנו נאוי ביישיל. אדם ברוך אדם
 אפס בלשוננו ופאייסקר שטרן וקוד לרומים יאויס.
 נכדנו בלשוננו מאחזרת מאויס.
 מאחזרת בידוק יצאנו לבדק קבדה. הפלס
 מאויס אם שחק אי מאלי. יצאנו לבדק בלשוננו מאויס
 בידוק ופינלנו מאחזרת בלשוננו ופאייסקר בלשוננו.
 היה אי מאויס אם שחק, כי בלשוננו יש בלשוננו
 אכארי אלמירה. ברוך שיצאנו טובל אלמירה. אחיי
 שחזרנו את האמירה, התחזרנו להתבונן אלמירה שפריג.
 רחוק, את האמירה, חכה התחזרנו אכרוד אפס
 שאלו יאויס. כתבתנו אצל ברוך, אחזר בך דאמטורפן.
 ובפריס בילגיו התחזרנו פכבדת ובקודת בפריו.
 היינו שאלו אנו קודש אם מאויס, אבא אם
 היה אי אקרא אקרא שאלו אנו. בלשוננו אכארי שאלו
 אנו אבא.
 אני נמצא בפריו יום שלי, אבא בלשוננו אבא אם
 יכולת שאלו את האמירה קודם לכן.
 אפריג אנו שאלו אקרא לוי אכרוד. אני אקוד
 להשגלותו ופאייסקר.
 היי שאלו כחלש. שאלו אנו שאלו אי אנו ביומי
 אכרוד ברוך. אני אקרא בפריו ואם הפסקתי.
 קבלו אנו ברוך לביקות חמור.

אכרוד

16. I. 1945

322

חוליה שלום

אבא שלי אתה את האכתה להתחיל לכתוב ג' 1/2 ג' יחיד
 לזכר באחונה. בלג אנצ'א את את הפגזים שלמנו לך
 שנקרא אחותה הבוקר, וכונה לך "באג אלוס".
 חמלה לא אהבתי בלג לאסור לך לך הפיקוחים של.
 בפריס, למה כוונה את קצת יותר בגא. אינני מתכוון
 לכתוב לך ספר א בקב- אלויה באה בקיבוץ, בקירי אחרי
 שאת היית בפריס וביקרת קצת בלוי. הוא גם לקיבוץ
 שלי לא יספיק בזמן לך אחת, לכן אכתה באה אלויה
 אחת.

בדרך כלל, יכול את אחת-שמן לך אחת. לזכר
 קלה אתה ללא אחתה אבל אל תחלשי. לזכר לזכר
 הוא את הרבה- זמן בוקר. את אסתובב סתם בחוץ
 פויה, אדלף לזכר פוכן את נאצא. כן אודע את
 לבקר בלויס. בה זכר הרבה בגן ופרדה בוח,
 וייתכן למה בוקר לא אוצח ביותר, אבל כן
 אודע את.

נכח לזכר קיאת לזכרות וחוסה סבלנות.
 כבר שלח יום לזמן אי אכתה, לזכר חמלה יום
 צדיק את זכרות אכתה. הפגזים מה לא רק אכתה
 כי אם בקירי ידועה א אכתה לזכר.
 אבא שלי ידועה א חלקת הפכטפיקים באיטליה, והיא
 אבא שלי אודע אודע. לפי ידועה בו חוקר הפכטפיקים
 רק לזכר הרות, ולש הרות ישן לש חמלה אלויה.
 התקווה היחידה שלי- למה ידועה בו לא נכונה. אבל
 הייתי מספיק הידועה גבבי לזכר אי לזכרות יותר.
 אולי זה מלכתה לזכר הפגזים. אבל פויה לזכר
 פויה חמלה אודע, והפגז אסור לזכרות נכונות יותר.
 תמיד בגן חמלה ופגזים אי אכתה ומלך את
 בזכר חמלה אכתה

18.5.1945

324

רחוב שלום

אבא גרם ומפנין אליו. גם אני נוסע בכל מקום-אחרת
 בקיץ, חפזת לביטולת גפניז אכתוב את האכתובים
 גבוקר. בדר כתיבת זק, שלום היום והלילה לא
 אספיקות לי. אך כיון לפיוס ארחיל אאחר, זכנ קדתי
 אפרק דיוא קצת ואב אכתוב אכתב. שלתי בק אטאל, היום
 וחולב אני ~~לראש~~ בק.
 אטאל פלתי חילי אהפלוזה שלנו. רק אטאל הוא
 פניץ הנה. לפי דבריו, פיניץ הודעה בלתי אטלי
 הדרישה יקדל חופש אהרל. עוד יותר, לפחופש יתחיל
 איה, יתכן לקוד פחופש תצא בקדופה פראלופה.
 סיפור הבור, לא דבור לביין. אנפרקס אז תור דהפול
 לפי אבלי דהפולות- לב היום, אין לי הכרה סיכו"ס.
 אך בכל זאת אקוננת תקווה בלב, למה הפלס
 יפיה קצת אחרת. אוילי בכל זאת נוסף אפרהאור
 לפי פליחור אהפול. אהל יתכן גם אחרת.
 יתכן לתובי אפופש יבא דלוד שלם, לבלע חבלם, ואני
 בכלל לא אקדלו. בי ילטו סיני אפופש כל חילי לבריך אצאת
 אפופש וגלעל אל זלתי פחות אחזי לני. אני חופלתי
 אהפולות. לפי רוב פליחור, בריך אני אפרהחור בלך
 באאוסט, ספטאבר 1946, ב.א. אפופש יבול אני אצאת רק
 לב סוף ארס, אחני כה חופלתי תתדל.
 אוילי בלאחבור אאחנה אפול בדר דבור, האם עתרה
 רק בלוד לני או לפע כה. ולך היום בלאחבור אאחנה
 יבול אני אהאר הביזת יפוג. יבול אני אראות בדאיון
 איך לאנו בולנו יחד. לפי פול ומלפחתו. אהלם לני
 אצלינו הודל. כולת אסתפק אני בחלומות דהקוד. ואולי,
 אוילי כה יתגלם בקדוק?
 שלם כה לכובת קדל אאני חרה ללקות אהכ פפ

19. X. 1945

רחוק שלום

325

היום חל שינוי קל בגאון הכתיבה. השינוי הוא לרוב
שינה מאוחרת, ופזילה אקדמית ברחוב עם ישראלים אחיו
של ד"ר. הוא הייתה אחת אפני סקנר אצדק, הייתה אספר לך
למחאה בזכות איראן בלילה לתיים אחת חזות. אך כיוון
לפתיחות בכו כבאי ורבו אפסתר אפני אלה- אכן אלה
אם זה הלתיקפ.

אי שדות דפריד, בולכיס ובליס. את פאת אלה לך
יגע אצדק א בק. את פיל אאוב וגם אופות הפדולס
יבוס. והצורה היא, בלרובם אדקר דפריס נחוצים
גם זק יחד- כוחות וסוף בלשם אדבר א בס
דבר את א אגנם א חייל פראט, של פנסותיו הן
מלכות האלק. וגם זק אגנם אחריק, אך א אלה
אחרונם אינע אצב חלילה. אכה צריק כוסביק א
דכתפיש, או גינעס אדבר, את אסתפק עדין
באה ליש א. ואלך פאת י אאה, לדידות בקיבוץ
א הייתה אצב חלילה א אותם אגנם אעני חי

דפס בלת.
בא יום אנסה אעני אסס אפ לביאית. ומלטה, נבאה אי
לראית בדר או אלה דברים, אך יחד עם כה נבאה
לפס א נקטלו דרדיו. כנראה שבו הקולטה או
פספיה פלי. הוא אצואצם אאוב ובו אצד א צבותה
וכה חבל, חבל לבריה אלניעם אאוב אעני רואה בלת
אמריל רלניפס א לארו. ואולי, אולי פס נקטע או לש בלת
דפסכה וידוא יום ויצפור אלה, ואכ- אחר למלכה בדר
לביית פלם דפריד, רק אם אמתיו אראות גענעס, אצרות,
פסליס וכו' ופס גפירו אי היסטוריה פלה, שבלת אינע
תופס אותה אולי?

וברח אסיים את האסתד, אצב אכלה, אסתס דברים
שבלט א אראה אותם ואאליק אקוות אאולי.
היי פלו כחלה, פלס אצמ ושלקות רבות אכוכס.
אפספת

20. X. 1945

רחל'ה שלום

(26)

יום תפוסות, פיה לי יום אתנאו. - בתחילת אגורה אלתחית
 ולסתים באכסדה רבה. זוא הייפה האלתחית, אכי באכסדה
 א פייתת געה ופכא היה בתקונו. טוב לא הכדרת
 אבולף זך תכא את הפלרה, אחת הייתה באכסדה זם אנת
 חרקי. ואלי א הפלרה זם כרת לכתוב זך לא כן, כי לאה
 אגרוס זך זכר חמ? אדא נדברנו פלס לתחוק גלחות
 באו באכסדה- וכן?
 אמאן זך גארני לכתוב את האכתה, פירדת אטפ ללתה
 תב. כתיא פלרת חדרה לרך היינו זכרוב. השאלה הראשונה
 היא- זמן בחופש. ומה אפשרי לי בדחור, לאזלו בפרופת פייתת
 בדר הפלרה ונת פכתי בבורה ראלי, א האנת לו. א מאתי
 אלאי מאת דר אכל אנוכי חלתי לטוב אותה אוה, הוא לא ליק
 אלאה שלנו- מאין לו זכר טובאות הפלרה דפולתנו? אן הנה
 בגס חיל אחי, אפשרט שלנו, זמן פכיו אותה בקלמה. אזתה
 השע האנת בדר אי אכיר אנוט היטב זך זכר לי לטוב אן יחאו
 הפלות קל'עם באלי. אן אכל מאתי ואת אולרי תכא זמאר
 זך. פני חצי שלח רך מאתי לו כן, אכל חלום א כן לא
 היילתי אפילו, ומה כל כן לאזר אפולס, וכלדר חובל חובלים אכל
 זפיות יחד אמבס. חרה לי אינני יכול זכרביא את באכתה
 זתיקת הכוא וזלת תכא אורב דאולרי- אולרי. רזית זכתה
 תכא אכתה של, אכל אן זלית מאת, וטוב לא כתיבת. ביילאת
 לא זכר ררה בא, אחי הפלריים פלתי את הפלרת איזק שלנו
 הפלתי זכרוב. אמרת זכרוב, אכל יחד בטוח אלא זם אוה, כי לא פיו
 יקום בדר. אמרת. כן- הוא אמרי פייתת אמן דאלן, אכל הפלרת
 פ. גארני לזר האוס. בין תך זכרוב אושרי, וכל חלומי זכרוב
 זלס, חלפו כל היו. אן אתדרי, בין גארני הפלות דכל חלומי
 זוג שלנו פייתת אי דהמן, אן ביעיש הייפה פוכאה אחרת אפשר
 בז, וכל הפלרות קולנו. זכרוב פוכאה פכפלה נתנת בזות
 זיילת זכל החיילים אפשרט שלנו אלארי. הכוונ הוא זאורם החילם
 אבאזוט 1943 נטא אואר. ונתמאס זכוכאה פשו תיקותיך פכופ
 חבלה. אן כן פסיכום זכרוב- קלה זכרוב. ככל אושרי יז זחילוק, אן
 החופש לא יהא חלומי, אן אי ודל עפיה דהפול דאלק איתא
 אן תור דהמן, אכל זם זם זכרוב.
 החופש בקרובים. כן זלדג, אן חולק ליפול זך כן
 רחל'ה, אן כבאי לטפרי זכרוב זלדג, אן חולק ליפול זך כן
 זכרוב אין בדר בטוח ככא זלדג זמרתא זא כבאי זכרוב אפשר
 זלדג, נמאכפ רך שלנו. ואלי זם נמאכ כולנו יחד.
 היי שלם רחל'ה ושאל זלדג, אן זלדג את כולכ חקרי!

21.5.1945

רח"ל שרון

(373)

בית אבא נמצא בדרום ברחובות אהרן בנחמה אבן שם
אכתוב לך דיוור בשישי. אבל זה ממש באת הפנים, לא י
זי שאן לך
בבתי המורשת, בבתי הכנסת, בתי המדרש, בתי המדרש, בתי המדרש
היא לך עשה וזמנת אנוש לזכר חיצוני, אבל למעשה, ובזמן
חוקי המלך הוא נראה. לך לא בואים באחד. לך לא, קשה
לאצוא גם אקטור או אקטיב. באת כל שפתי בשישי לא שיתק
אוסר גם כן את פאתי המנוחה לקחת.
בזאת הקולות מצרית את הכתובים, נשיתק הרבה ועוד אחרת,
ה למטה אפרי שאני. לפני שיש לי, לזאת למטה. באת
בזמן המלך, לך את החפצות שלי למטה לפני המלך,
א את החפצות שלי למטה המלך והכתובים אכתוב לך

לך רבה ביותו זי בקיימת האכתובים. תחילה חלתי לא
זי המלך לקיימת כל האכתובים לפיכך באת כל יא
זי אכתובים. אבל אלא האכתובים, לא היה רב ביותר. אכתוב
ה אכוסף א $\frac{7}{2}$, אכתוב אהלל א $\frac{9}{2}$, אכתוב אפרנה א $\frac{1}{2}$
תה אלק א $\frac{19}{2}$. כל שיש קיימת האכתובים למעלה זי

אפרי.
אכתובים אהלל או לפי המלך. ובזי קלת בדר אכתוב אהלל,
ויבוצ לק לגלותי כלל לא יצא בדר. לך ביום אין לדין אהלל
לקבלת הסטטיסטיק. אם הסטטיסטיקים כן יפיו, אם גם אם הם לא
יפיו. קבלו אודוס אתה לפי האודוס המדל, ביהודי האשן יפיו
לגם ברות אחוזל לביא ולאה, אחיהם ביהודי האים בודי חילום
ולפי חילום ואחיהם יתאיים. אם יפיו אפילו אכתוב אמת הסטטיסטיק
אז הם לא יספיקו לספק לשלוח סוגי לילום אלו, ואין לך לזה
לחשוב לא סוגים נוספים לדהם יפיו את אפי החילום.

פסיכיים והיא הם קולום אנו. כלתקלו את אכתובי בה חידו
בדר יבוצה בולגרי האגלה הדדית, אבל אין בדרה לנות
זלפי. לפי המצב ביום קיימת סכנה רבנית לפי יחפון האיטליה
אז חופש לנו, לדין לא יבוצים פרטים, כל המלחמות והפעלים
גם אחוזים לראים-אודות אהים יתחילו לנו ארצה לחופש.
במה לבדדים קונקרטיים, לא נפץ לפני התחלת נובאדרי
בלאופן אלו אלו הובוצ, לך חילו, אבל לך חילו אנו לזכור לפי
האש. לא חילו אהללם. לפי המלך לק אז סוג לדין לחילום
לך כנראה.

לך רבה לק רחל ושם רב האש, ניקוח רבות ואלו.
אכתוב לך

22. X. 1945

כחולף שלוק

329

בלתי אחרי. שארית את השאירה, אבאית ארוחת צבאים
וקראת בדר את אכתבך א $\frac{10}{2}$ יבוא אנ אלתי ואסור
אק קצת אדיקורי גפרי.כ.
אינע יוגץ כאז באן אובל אפאליק בכתובה, אלתיב
אפתגדר אל הפפירלות ואסיים את האתה היום.
אני צריק ארתחיל אפנסיליה.

לצאה אי לכתבת אק, אפיות האחרון לפני הנסילה-בילוי
אצל ברא. באגל שקרה אי אט פנצל ואיחורתי את הכסתי
ביפיות אצל ברא, קבל ברא פקודה אנסילה תבוסה עם
האטלו. אני לשארתי אכות או. נסלתי שצריכה הייתה
אפיות קצרה, ופיה אליו אכור בלתי לכה או אכל
פיותי שלתיים, קרבה אלה אחא שעות. באגל הפאן
נסלתי הקירה ארתחיל, חכרת אליו ובוא טכס בא. אני
חיכיתי אל וכתבתי גרעם אכתב אלייך. לא שאתי זה
שאחזי הפלון פבו בא הפאן. כלבתי חכה ואני יצאתי
אליו החובה, אט חחדרה לביו עם, גרלו אותי אהר.
אז נרמו אי אבדה עם ברא אל אליה, כי אלול הייתי
אחרי את הכסתי. אמלתי לא חיכיתי פרדה זכרם.

כלהילתי ארתחתי הכסתי באנטארפן, קבלתי אנה
נוספת ארתחיל הפאסדר את כרטיסי הכסתי אחילויים.
פילתי אליו אחרי הפאן. הכסתי לא נסלה זכין, אבא
היה בדר אאחר אסידר כרטיס. הפאן ~~בכיתי~~ גילוי
או יצלת אנגלית. הוא נאה שאמיליא לא עדין זכלקותני,
אכן סדר אי איז כרטיס ולוח אובי זכסתי.

הכסתי אנטארפן אכריסל, היא אפיתה אאוב. בלתי
אנדלם בקות פיית גבריסל. גבריסל צריק אלקור
ארתחתי כסתי אחת אלתי. את הדרק פבו לודרנה

לדברים גרם. ספקת הפעל בחז. של לפני לברכת
 כזה. כנול בה אומר אודי. כי בבר שלף לפני רבוב
 ברכת, כל אקואר פילדה רבוסים. הפעל היה דוקא
 טוב למחורתי. בקרה לארו הקרונות האדום-רקים.
 בבטת יחידות אמא. פשרתו של ויצמח אמלל אחירם
 בין הנולפים. מצמח רבים. הכנסתו לזכר לט חדרה
 אמא של. ופסונו ריבץ אילון.

רוך בדרך ילנו. אפכו פינלנו אוקרים. גלף לפע
 ורצל פינו בבר בפרכי. לא היה אלו אמלל אפנות.
 אקום הפניה קדל-כה הנאמף. אמלל לפ פותחם
 רק גלף לזכר. את יכוח אפול ילל אילוי נאקיה, אק
 לא רבית אדוא אמלל, רכב פייה ל. אקום גדיה אלון.
 יפלה זמח ירכה אמלל אכיל. אכן רבית אפסות י.

אקום גדיה אלון. בבכי פייה ל. יתה קל רחמתי את
 פכאמו. היכן אמלל בית אלון. אמלל רמינו שלים
 רבים של בית אלון, אק רכנס סתם אדית אלון. אמ רבית.
 דולף לו, אמלל שקילאו אמנו דפוט, לפלט כל בית האלון
 מצמח מורח העפעפול אמלל רמיים. סיפכו גם אל אקרים
 פפונות נכנסו ילל אמלל יתה לפסל אפס ילנו כדר.

אכן, היה אילנו רחבת לז לפעל פנאמף לפ חדרה
 פנאמף בבר דפוט, אפיה נמלל לפ אפיה בית אמלל
 טרי.

פלאמו את הפילוח הרחמתי פכדת ויצמו פחובתי.
 פכנו לפל אפכה. פינו אמלל חדרה. את אכרה לז
 אחר אמלל דפה. היה כפ חוקה פלפולת אפית-לרל.
 חוקה לז כחה אמלל, פלפולת פלפולת דמח לז טלוב.
 אכל דיתיים פמלדנו יחד.

אפפיות אמ פמלדנו לז. רביתו אמ כן אלכתי אמר

את הרכיסי תרבות פולני. אובן שא יבצנו איך
 לצד, אסתר, האטו לא פיו נפיקו לנו, נסונו לשאול צודק
 רכק, אק לא הייתה לנו לשון אלת-עתי. אק הנה פנינה
 ראשונה לא יבדו, בוקא לא יבדו ציוד צודק. הוא יבד
 ירועים ואלהה אלוהים למה זכ בפרט. גדל יום הלב
 לא נכה לטעם אהנו האטו ואלהה את פראוד. אבל הוא
 פרא אהנו לתחת האטו, הסביר לנו איך לטעם והיכן
 לרדת, ובק העלנו אקוד בן אסירים את סברטיסם.
 את הסדידה בחצלה הסו, היכרת קבת אדיקורי החטול
 הכחילן. יכולת בדר זינות כאן אורח-בדק דר אטאפי.
 בנאמפי פנלנו פרה חברה שלנו. היה זי הרוג
 פנאמפי. הוא רק צדור חיילי הדריגסה. חיילנו אהלים
 פרה. למה זה והחולה אטור חודרת אהנו אילן. עלנו
 צד אלהה לפניה ולחזקה, למקדן דר אפה קנה זר
 האטו דפרט, ופאנו אפס היה אילן.
 כאן רובה את אהנו זק באה אלים לא האטו. אלהי הרה
 לא האטו, אק אחרי כל העולות הטרמטו אובן אפול בה.
 בכו באה אפול בדי, והחיותו אה לאין צדוק. יש זי
 ברוב, אקל למה היום, נאצאם פפרע אהנו לאהה,
 יורה אהם אהנו אלא האהה. אין זי ספק עלו העלה
 כהה בו הייתה אהנהה כדל אלא האהה, ודאי
 להיו יואיל לערות ואולי אהנו קרבות ברבים. האטו
 בה האטו אהנהה. האטו דנו. בארבעה קואות, יתכן
 -אנו יבד הדתה- לפסי האטו לא אצאפים בשל, בה
 אפול אהירות ודטון בתנועה. אה בו כל בתנועה
 היא אהנו אהנה ולעם בלוק כה- האטו לזכר אהנו
 לער ספרה- אהנו כל מה קל ומהל האטו אלא אקוד
 בכול. צדיק אהנו אלהי האטו ולעם ולסר אהנה

כראיתו לפי ארץ פתחה והתחילו לחפש יחד. הם נבנו
 לבית לבן, אבל השנים לא הלכו אצורם לא עם אלפחה
 וזיקובי. אני חושב לרתם סמנים, לפי זרוע קרובה האלמה,
 לפי האלמה וטנוק. אבל הם לא יובלם כלום לא מ'צמא
 אלפחה כבו. הייתי חושב, אולי הם שנו את עם אלפחתם.
 אבל זה לא ייתכן. קולטו אנו אכתב ולפי בחובת ברורה.
 ופלא ברל היה מצום וגם הוא אחר אי עם אלפחתם
 וזיקובי. אסוף התלוצך אצל אחר חלש, אולי כפי רחוק
 אחר עם לו אותו הם דפקדו קטן. ביקשתו ליראו אי
 את הרחוב שהוא. כפי בקרבתו הקום. התברר שבוסי האמת
 הפלוח. עם מצאתו את הברכה שנים, אבל גם היא סבורה
 בצלוחת, אך לא פותחים. ירדתי אלמה לחבור. היה ברור
 אי שתכל' יחפרו. אבל אולי היה ברעם, הוא ערס. אנוק
 שנה הלך צלוח, אבל לא היה בטוח ולא קם. בלתי-לודר של
 לחוף, וראה מתי אטילו אלמה. הוא עביר הויה תכל' וקרא אולי
 פטאה. ברבה כן לא להיות אצלו. חטפנו שמה קצרה, חתמן
 בקירוי היה אסדיד לשונה אלה לא באתי אולי תכל' כנראה
 שהוא לא עכיר את שאלוחות. אבל הצלוחת אסדיד לו את
 כפי אחר. קולנו שלחורת אסוד איליו, דתנאי יבטיח לו שלא
 יבטיעו אצלו. באין הברכה הוא הסכים לתנאי שלי, וכך יפרט
 לא את שלחתי אביא.

בראשית נפגשתי עם חברי חבדי, והנה עולף לו יגפרים יש
 תיאטרון יפובי, תמצע א' האופאי יבדו. רלמן כפי אצא חן
 בליע. תיאטרון לא תיאטרון, אבל יהודים אפגוש גם. אחם
 בתנאי רק לא פלם, שאינני חושב את היודים אבא, הם כפי
 בחוקים זרועי, ולא רק ארואי, כי אם בכל רחוקים אבל
 זה שיקרא יפובי, אבל אינני יולף אלה ול אי אלמה
 אליהם. אולי לא לפרט שבהם אלא אפגוש בתור כאלו.
 יצאנו לחפש תיאטרון יפובי. איך והיכן לחפש לא יכלנו.

לאנו כאם יבוגם, לקיבאנו ג'לום" אזאא פאגן-בוג אל
 העראל, אהו אל אחד אל יפל. פס פילטאמא פכאל לבדר
 ככה קיין פירצ. אפל פנה, בקיוסק אחד אלרונם,
 כאינו אלון יפוגי... די ניל פילסוף" כמו אלון הקואונסטם
 פיהובים פירצ. קעטו אה פלונן, ובו אכאנו שושנה
 פצצה על גיבילן פארם טיאלף. פם אציגים אה, שיר
 פליריץ, גהדרבת פוליאקוב. אה פפצצה ארקייאט אל
 באוצאי. גהר כי אפ גיום ראשון בלרד. האכנו גיטנים
 אהאטרון לקנות כרטיסים. הברק פגלנו יפוגי פגולו אהאט
 אהאטרון. אל יד הטהאטרון נפגלנו פם פוליאקוב, שוחטנו אהו
 קבת אל הטהאטרון ופטרנו, כי פקופה פייתה פגורח. פוליאקוב
 הברטיח לנו זלגרו לנו על כרטיסים טובים.

אח לישם הלידה? פחחנו אה חלונן ומהו אנלף גבול
 פלרד ארקייאט. אפילרילכ קולטור אקאפאלף. טוב טק
 פאקראיה.

על לפגלנו אקום, איתנו למהלח. האקראיה פוקייאה גאול
 יפה ובי גול. האולם זפם היבילן היו אלאם קהל. כל פטאמ
 בידרו "ביש יפה ודוקא ליטאיה. פיה גלים זלאלף. אאיבק גאול
 בידרו אלף ייביל. אל פי רוב בידרו פפפילת אהל פם
 כוסית ופולנית בידרו. רוב פטאמיס בידרו אל פפפית
 תרבות ייבוס דין פפאונם. גיללו תכנות יפות אל החיות
 הטהאטרון, אקרהו גבולף, גהי ספר, הכצאמ ובר. אה כי
 האקראיה פייתה אוקבלת ליביל, בידרו הרדה אהוד אל דכית
 פאלפיות ודיבילטו אהוד אה אופיים פקואונסט. על פאארנש
 אחרי פטאמם פייתה תכנות אמלוג'ה יפה; דיקובי
 יאבים, אקפולת יאבים ואקפולת אבזכים, פקראות ודיקפולת.
 כל התכנות האולולית פייתה תרנגולתם ארוסיות. גה קם
 חנה, גבאקראיה אהרדות ייביל האלף רק טרנגולתם, אלן
 פליריץ להולרו אלן בדיקפולת. האקראיה פטרלמה יסוד

אבל. ללכו את האינטרנציונל. תחילה חשבתם שהאינטרנציונל
זא פולר, מפני שא רצו לשוט אופי פולטי זאקראיה.
אך אחר כך נוצל זי, לאה האינטרנציונל אהר זא לריז
יותר. לריז אומי בק דיוספת היטון זאומי. כיון שקואוויסטס
היבובק אין היטון זאומי, זכן זא לריז זק את האינטרנציונל.
זעין זלפזבו את האום זא זאמץ יותר אף אלף זיגוי. הלפה
היחידה לבידור בה הייתה ציפיתות.

בסיבוב זי זאמר לפאקראיה הינה אוצחחה, ופקהו זלפה זלפם
יפה זי זקמא דהם זלפם זיצ'חיו זככם סידיים קהל יפה
זרחב.

דברק חברה כחסיפשו את דית האון זלפו, נפולטו דארה
זם זלפחה יבורית. פם פובילו אומטו זלף זגית האון. דברק
פוחחאז קרבת. האלה היא יזכרת ציפית, אק אבדחת ייגוי
יפה אהוד. פם זתט זלפו את כוחותם זקמל לבהחול
זבקר אומם.

כלעכנסט זגית האון, הייתה זלפו קבלת פנים זלפ
זלפי בוגות שחיסו זלפו כזכמה. זלפי דחורות זלפירות זי
נחארות. זן זא היסתפקו בזיבור אלפו, ניסו זק דיבויים,
אק שילמון באהן זלפיו דחברה. הזבדק זאין אפורה זלפז
זלפו. זלפו זלפי זלפי דבלת איתרם זלפם. הזלפזנו את
פשוהן זלפי פכסמות בק, זאם זכפון את פבלת לשכסמא
יפלן זיקואו זלפי. אהל כז פה היה איותר, הזלפה
זלפי זלפז.

רחלה כזראה זאצטרק זלפסיק היום. אחליק כזר
זאנורת החשא זלפפה זלפזינו. אק זא זלפי זאנורת
חשא זא אוכז זלפסיק היום.
כזלף הולק זני זלפז ארוחת זרה. זלפי זלפז!

יש לנו אור ומע יבוא זמנך. כנראה שברכה באן לא
מאלף חרד אכתוב, כך שא אספיק לסיים ביום את דיקורי
דפתי.

לאחר דבורה חכמי זמני. אבא ביאני בא לפני
פבריים. ליחטנו ביינה בליה אאך, חקך זילזים אנוא
אנוא. אע התבאת זבלפץ ליו זילא ארבה. גיהאית
זמאך עד כזה הוא ארוך אהאר. הוא למאזא דפתי
כחאל לרבה לנה. גזרזבא חיה בא הפאן חקר תנולתנו.
עם אחרתה שו קרז זא הארף. באט בא אלפתה הארף.
יש זה אחות האלכר האק- החחורה של הורה זיקובסקי.
אמה לא דברתי, אק כנראה זגם היא דברתי. זא הי
לאן או זעין בארף, אלא אין או זעין אפילו ביהודים
בבאל. הוא טולץ שהוא יהודי טוב, אבל בלחצתנו זקרה
זיוביח זי באה אהבטאך יהודותו, זא היה זן זה אלטוב
זי. טוב אהם יוד, וזילד שטלה שאות. לש יוסף זא לש
אדיו של אוטי, לש לני-לכחתי- זא לש חדר שמהם יהודי
למרה קיבי הנאצים, כיוון זגם לשם הלע ילנו בצלוב
יהודי זמן בוסיתו או לש שלילי הם בצלוב דפתי
אופיק. כח" יואך קוראם זילד לשם השלילי. וזוטי אחר
זי דעלוי, לפוסף את לשם השלילי דהתחלה שילד יגד
זא יוכלו להכיר לפי שמו לשם אלפתנו, ליפודי פנפו.
זאה כנתינת זק זא בא כפ. את זא אכרה אורן, וזאי
כפ זא זעין אותך. אוא כביתו לתאדי אפדט זאל.
זוטי הוא זא איותה קאינו, הוא עס זא יותר גרול אכרה
יבובם אחריהם פחיים דברפתר, ככה לש הרוב. אלפתא
זיביות ציפתיים, אם כי זגד הם אובים שפברתיים זא
כוצע דהם. זא זקלעם אהם אכחות צפתיים. זעין
שאותה אלה געפלטנו אמה לרז קוצם, לפיא זיכר
צפתי, עס היא זא יכולה זקדא אכחות צפתיים.

בלתי אכרחי אומנם במאן האחרון שינוי יבול, אבל על
 כה לא אכתוב רק בלתי.
 בדיני אוטו-דיסטריק ליחודנו חל שינוי בלחברנו, אולם
 לא אחלטה לדיון. בכל הוא דבר כבד אחרת בנוסף אליהו.
 בלתי אין מה לדבר על כך, כי הוא נמצא בדין-א-הוא
 היה חולה לחפת, והלתיקו אצלו היאה אחרי. ארקופת חלש
 לעם, בשנת 1947 הדיפו יסתיים ואז ייתכן שהוא ילדה.
 אחרי ארוחת שבפניש פכנו אקרר בלודר. האדר על
 פיו, הוא לא אותו דבר מה שפיר במאן ביקורתי. אבל
 אראן בלודר בלתי, פתוח רק אצל אחד-אז זכור, ובו
 תלכודת תאונות ופסאים. גם בתאונות ופסאים הם
 חלק קטן מאוצר בלודר בלתי כפי הן בתאונות אז חסר
 באטל אף צייר אפורוס. "פאסא" הן בתאונות בופי
 "אונא לינה" של אונרדה בה וינטלי. אבל חוד מתאונ
 בו, נמצאות גם בה תאונות אצויות של רבנים,
 ראדרנט, ונאיר, וליד ציירים אפורוסאים. ישנן גם הרבה
 תאונות טודות של פאודרנטים. בלודר ראיתו יגדה ל-
 זראלנה אורגיטיים של בזלי.
 אולי את בוכרת את שלוש בתאונות בראשונות שלחתי
 לזר ארואא. הייתה גם תאונה אחת של תופרת, פני
 אורגיטיים ~~אורגיטיים~~ בה נמצא גם כן בלודר.
 יצירת נראית, ~~אורגיטיים~~ בה הרבה יצירות טובות, אבל אי קלה
 אין ספק לישנן גם הרבה יצירות טובות, אבל אי קלה
 אפשר איתן. במאן האחרון ראיתי בה הרבה תלכודות
 של ציירים אפורוסאים, עד לבראש הסוף ארקולא.
 אע"ג לא אסוגל אפשרתם הרבה כמאן בתאונות,
 כי אאילא אינו יבול אקוט הרבה בלשם אצלן. אע"ג
 אודר בתלכודת אקלי אהרלכר על יד כל תאונה,
 פהט אמוצנים פאודרנטים באיחוד חן בליני.

אחרי יצאנו לטייל בדגל. צרנו לאורך הפרד הנחל
אחרי צד אכר קנקורד. אפסיר אק את כיכר
קנקורד. בפי אחת הככרות הארכיים תפסו. היא
נמצאת א יב הסיגמ. בככר הטו האובליסק האפסיר
שפואיאן היא מצויים. לוג אובל אפסיר אככר
קנקורד ארחיות לבנות אילץ האובילוב אלף הנחל.
בככר קנקורד יצרנו אטרו ונפלו אכיון הפנתאון.
פנתאון א בקורת קרקץ נמצאם באה פסלים יפין
אאוב. הסדרה אליהם א קיבאנו, אכן אינט יוצר לעודת
אי פם, וגם אה הפירות אה פנואם א בואם.

דיקרנו גם החרט הפנתאון לשם נמצאם קירות
בדאי הוא צרפת. בין היתר נמצאם לש קירות, וילך
בן פק רופס, איל בורה, וקטור הוגה, בוקס ואחרים.
הסתובבנו לוג קרת הסביב הפנתאון ואחרנו
לארוחת לוג.

ארוחת לוג פילנו פי אחר, ותכל אחר הארוחת
איברנו אהאטון הידובי.

כחלה, אה אכרוב אק באת אל התיאטרון הידובי.
אני רובה אים באת וללכה אילין. אע איל אהדרק, פי
בילה הייה בלגיה ווא יבולת אוח. אע אקוה אהצא
גם אחר באה אלת פנויות ואוכל אהאיק ואולי גם
אסיים. א רק פילויים הראשונים היו אצילנו כה אנטפס
ויל אליהם הרה אכרוב. בלויס האם ירה האנטפסידיות,
אכן יהיה גם פחות אכרוב אליהם.
אלת למה אלוס רה אק וילויים, ובידה ליקות אכרוב.

אברהם

23. 8. 1945

330

רח"פ שלום

אתמול חלפתי, שאולי פויל אפקדיט באה
 שלוח אכתבת אכתב. אך הסתבר כן שאין לי
 הרבה זמן, ואכתבי פה, לא יביה ארוך.
 פויל נשלח הורה לעמיתו, אסרת פויל לפיתוח,
 וחכמה לאחרי. אך כיון שפרכות הן לא תבואות,
 אכן חכמת בי אחר. בחדר אצאתי אכתב שלך
 אף וחכמה. החכמה פתחה אותי מאוד. לא כחמה
 אי אף פויל הן חכמות שלמות. אצאתי בה בדר
 בלל לך כד-פיטמה. באותו אהתיא זכיות קביר
 ואלו לפיטמה הפילה. את לא כחמה לך הן פיטמה,
 כי חכמתן לפתוח זכיות קביר, פתחילו אצלונו
 אביר הן חופש, חלפתי אולי אסף חופש ודיהיות
 הדית-יכנו אי פיטמה. בלתי פיטמה קבלתי בדר,
 וכחמה גם חופש אסף חופש חכמת.
 רח"פ, את פתלוחות אכתביק אכתב אכמה
 ימים. בלתי אסף הן פריט.
 אתמול כחמה לך, לך לפאנו זמיאטרו. לכות
 רק אכתב, לפאנו יום החלפנו את בית פאלן.
 פפול אצאנו בית און אל. נקי ואם ללך חופש אכתי
 בכות.
 נחזור זמיאטרו. אכנו ארוחת לכה, כיון שהלכה
 פיטמה אחרת, אכן פתחקנו ללתי קבוצות. פיטמו
 אכתי איל, לעי אמתנו פאנו לפליר את פתחיל
 אבית פאלן פחפח, ואני לם לוד אחר פאנו
 אקנות כרטיסים. זמיאטרו הפילה בלתי אפני שחפ

הרבה כרטיסים לא היו בדר, אבל לדברנו בשאריו
 כרטיסים טובים. אחיר הכרטיס היה מאתם פתק.
 לפי הלך הרמאי בה שנה אליה אי. אלה אני
 מציין את האחרון מפינן שחיר הכרטיסים, גילי אנו
 להפצה ותייה טודה. לשם השואה אומר רק,
 לדאוף ירה אקדאס דאחיר בה את הכרטיס בטוב
 ביותר. נו, כרטיסים היו אנו, אבל יתר שט פתיים
 לא באו ציין. הלכה בבר טוב אלט שאנה, ולפי הפולחן
 באופיות, ישנו את הדמות הלכה שאנה בדיוק, פיית
 אודי עצור. חלתי לבאין ברירה נבטק אולתי אל
 האלכס הראשונה. אבל, לכה שאנה הפלח וגם בבר
 אחרי שאנה ופולחן פתוחות ציין. בינתיים פיית
 יתר שט החברה וארבלוטו נכנסו זאום. הלכה
 פיית שאנה ורבל וזאום פייתו ארבלח חילום ואף
 אי לא יתה. יבאנו חברה. הסתובבו החבר
 האתנה ודחול, נאמס באט לפתוד. הלכה הלך
 פחור רבל, פט זקה ליכנסו זאום. קהל נכנס.
 התבארת נגד את אנשת הפתחה, אבל לא אלתי
 אותה - זמרות לילתי הלחה לבילת. האלם טרם
 הסתברו דאקואותיפס, אך הנה גם החלחל בכה
 באום והאסק בואש. ודנל בה, בתחילה בהאולה רובה.
 רק בלתי התחילו אנלם לפידחל פטינה ודוקא זמרות
 הקדאיות. האלם לילכו בספסלים האחוריים התחילו
 לצחק - שא יפריעו לרם וליתלבו. אבל בלקותיהם לא
 בולעו וכברם לערות הקדאיות הלך בדר. האלם
 אותו ימן היו אל הבלש באש אלם, הלכה תנועות

שנות ובנראה לפי דברו אלפי, אך באופן שא
 לא שלח אורח. הקיבוץ, אצד של שנת הכבוד-אחת
 באולם ולטה של כבדה-מאק כרצל לכה. כיוון לפי
 ככה שבה אחת יותר, וכדור אחרים אלו לפי
 חלשים יותר, אכן בוכיבו את האסק, ופסיקו את
 הכבדה. האירו את האולם והתחילו בהסדרת הלינים
 הפלטה הסדר שלתפיו כולם. הפלס לא יכלו לשתתף
 בדבריהם ובצלקות, אכן נארו גם גידיים ובגאות.
 דקרה בה השתתפו כרבה צבדס, כנראה לא
 ליתוף פלזורה גיעה. פלזות אאוד בין הנוים, לא ספק
 בן היאלן לשתי ככיות. ולכה לא זוי היה דקדוד
 אסביה ליעט דיואא, אך נוסף אסק, הכירו לש אלה, לכה
 באחד מחטות הריבוב, נאסר אידה הטפול גילבים יהו
 ואלפי דברי לפי נא"ה- היא פתיחה באכזריות רבה
 אילמים בהכבדות בו היא קבלה את שלה.
 באמצע ההפלות הופץ של כבד אחת מחקנים ונס
 אכרעיל את הנצם. הוא באט כבדא דבק, והתחיל לתל
 אוסר לקהא. אבל הטפת אוסר, כה היה כדר יותר אדו
 לדוב הקהל, והתחילו להתקיל את האטיל. בכור למוד
 הסתלק א"ב אפדאה ויצא בשלם.
 אכל דבר יל סוף, וגם פתיחות האולם בטריאן, ופתי
 או יותר נרצל הקהא, ובשלה של וחבו בלכה של הפלס
 האסק. גם הלכה לו בופיל צוד כג- כנראה אכוד
 אאוד- כי נחול בוקא אלורה כמאנה. אלפו אסקל בל
 לפי שלם יפדילו, ומלל קול בלול של אמה, א"ק פלדו נל
 ב"י א"ק, פאר אינו אלט קלן א"ק קולן וולן א"ק א"ל.

חרי כל הפרוץ הארוך הפכה, אין לך רב אפרכות
 החציה. כבאי היה אלם ~~אארתים~~ פירק, ח
 יכבי זיפיות נוכח בכל זה לביה אפכ החציה.
 בילבי אכ בתאטרון נכסתי בהואריוט. גלד טונקאלר.
 וא כתב פלם פרוגיה ח הפוזמאה של באיק
 גליר ההכיה: הוא כתב ח דיקור בתאטרון יידיש.
 נכאנו בלקראת את הפטיקה של, בחקני הרבה,
 ח חייט בטוח של זה הרבה אההפכה. חק אכני
 ח שראית. הפאקס טיאלר" פרויז, יכול אכ אמר דיאלק,
 הטונקאלר ח יונל ח באם ח התנגזות הקהל בתאטרון
 פרדי.

ואל אכז במאמנו לשפצה. פני אוי ואבוי לנו, אכ כן
 ציגים גליר לבי נכא- אוי- הרכוב סיפור הגבו
 יותר. אינע רובה ואינע יכול אהלותם ח בתאטרון
 גי. אק נראה לי אפכ חאם למה לבי, בלפית אופיל
 צאינו גליר, ח פאקה הולנאית- אא אכז אהקה
 פרוגינציות, ח גס אכ דימו חציה, ביאוי הרבה
 ותר אודרט. באם הלחקני טאבים? אינע יונל, הכול
 וסדיה היה כה כל, לקשה היה אפכחון פרוטם.
 הספוק, שראית פריפיר. טוב שראית באר.
 חחאה, פליר ח אכתוב יותר. הלף. אאחורת. קוב
 חתרת אכתוב חחא, אכן נאמר אלם כאן אכתובי
 ח"ן שלם חחאה ושלם אידעם וליקור רבוג אכאכ

אשר כפס

תיכף איש על צוואר אחיו. - זלם לעין, למחנה און
ואן הוא הולך? הוא הפך באמת מהלכות.
כך, גם הורה על איונים נפלים ~~אחיו~~ אחים ברחוב.
לכרותם והלכות זכריו. הלכות למטה הארץ, אספה איש
לעין לחייו ביקש אמני. חזרתו אחרות צהרים, ואחרי האמות
סייגה את אכתדו להתחלת אכתוב אפע נספתי לפריז.
אלרוב היו לנו בריסיס אורטיקה. פאן-דריבל. עד הפצת
פיה לזר במה שלוח באן, ויבאתי אלטל ברחובות פריז.
יבדת לאטרו, נספתי לכיוון איפה לפוא, יבאתי בתחנה אחי
זלום לא איבו תחנה זאת, ורק ביהיותי בחוף אצאתי
~~באפנה את מקום האצאי~~ ואלם התחלתי לטייל.
אל טיול בה-כאן אל ביתר אסוג בה-אינע יכול אכתוב
אלך בברי. את אויב טיולים אלו, אלכתי סתם ברחובות
הפריז. האם כואה את אברו בזאן הטוואסקל ייטבן לרואה את
ברכה ואוזי לא באום, אינע ינדל. ייטבן טיולים אלו נמתעם
זי את הברכה הכאלית אל הפריז ויולטיה, ואוזי לא. אבן
זי פה לא חלופי. את אויב אומם ואבצול אומם.
בפליט טיילתי בחוק הברואי של הפריז. טיילתי רחוק, וצאתי
עד אחורי אלזי, ורק עם לרוב ביום פעתי חברה הפריזי.
פיה עלי אלכתי כחצי. שלף עד לביצתה לחמת אטרו ראשונה.
הספקתי לאבוא אחרות לרוב-החפזן, ובאלנו לפאלי דריבל.
אה בה פולו דריבל? בה תאטרון זי: ילי, ביום הטוב הפריז.
- חלתי עם מאצריים היא ארץ ~~האקולו~~. אק ביום נבאה זי
לפריז עלה אליה. באצריים בכל מקום להק פונה אקלעם
אמך בקלעו, וביחלונק ארת או אסרה. פפריז הגוף הפחד
לברכה ברדה יותר גבוהה. ~~פפריז~~ לא אקלעם, ארת
יבלל אכן אחת לשיקית ארת. הדיתי קפה חזלעם לך כוס

בירה, אנו האפרי צריק לקבל בקליט. שאלך פותח בזה-צדק
 אתה בקליט. באטאטון אראים זק את אקואק-דקליט.
 זכר בלי סוף. בחיים לאזו את. כה, וכל אחד שואר בארץ
 בקנטום של חמלה לעלה פרוקם.

רק בכנסנו אחרי הפאתה של פול דרפ, וכבר לא יבינו
 בחורה, הווידיה אראטי את הבאפעס ואובילה אומנו לאזתה
 בדורה צריק זלפם באזתחה עזרו שארת הבאפעס, אבל
 גם בחורה לברידה לנו את הבאפעס אפראם, לזאת
 על יבינו זמא בבה אפאקוס, ב.א. שזה אפיץ לחוגי-אשאר
 גם זה בנדק עב באזום אלכדום אומנו באה פלזש בפפלא
 אומנו. תאומה בחורה לרואות, פרחם עזרו הלאקנות או
 גנות לוויה אמ ישן וכך. אפילם לנו תבנת לעקדלם
 אותה חנם. אבל הלאקנות לעזרת הדיוק כיוון הליכנתנו
 וזאת אומרת- בקליט. האקלמות באזום אסאעם טוד זק
 לאציוא אומ, אבל לא ינדק תכל בחורה, זוקרת בכרטיסם,
 אראה לנו את האקלמות ואחכה, קרוה להסווה-דקליט.
 וכלת הפצצה. הפצצה בייתה בוחל טופה. גלה טיבה?
 בליקרי בלוטרה. כפי שאארת זק, כהו תיאטון וכיטה, אבל
 ככול דברה אמנוות גבחה. באיחד כתפאורות, תאורה
 ורגלילות. בכל הפצצה יש אץ אאוד ביבור, וחוסר ינדלג
 הלפם- לא אפילכה. הטכניקה בדימות היא גבחה אאוד.
 ישן פידה הופלות של בחורות כאלט ערואות. אע אאוד
 כאלט לרואות, כיוון באקוס אחד יש אלהו באקוס טוד תאוד,
 אבל בלי חביות. ויש לציון, שאין פדגשה איחזרת עפול תלדת,
 בה עפול בכל התבנית ובאלט לא אורגל.
 עיקר התבנית- ריקודים. ביו באה ריקודים יפים אאוד.
 אקראטיקה יפה, קצת אללה זיכנות. זק הפדגלה

הפיקרות - כפי שאמרת זק - תפארות, תהלות, תאורה,
 ומה דמאת ימים ומצאחם.
 היה מצוי בזה דהו ופסקתו את כתבת האכתב.
 בזה אגליק של היום דבא דפריס. היה כה היום הודיף
 לשלוח דפריס. אפיוס הכה ורפא, פנהגה לכל דוקר אכתב
 אכתב. וכו היתה האכתב הראשונה. אחרי כתיבת האכתב
 ואחות דדוקר, יבאנו בחובה ט"ו. דכחוד פלגו חדר
 אגלי-מאור, להפיל אפרים בשלוחות פתולס. פנדה בן
 לא למחצו, כי הוא לא אהבטל באוני. יל לו כנראה לבריה
 לא אהבטל. כיון שיש לי לא היה פנדה בן. הלכה אחת
 אחר דפריס, דבכרכנו לשלוח אגלי דפאגלין קאו.
 לכן החלטנו לנצל את אגלי הפאגלין לבריה של אגלי אגלי.
 אגלי אן למ כל דיקור. ככל אצטצמ ~~דבר~~ דבראית
 פליר אהאבטל. ביום אחר אגלי רק עד אקאה הלנה.
 פליר יותר גבוה - אסורה. דברק כלל אגלי באגלי, אק
 כיון לא היה לי פנאי לחכות אגלי, אליה ברזל.
 בה נקרא שתי קואות, אגלי אגלי ופנדה. כל קואה
 יל זה ברק סול אברגות. אגלי כשאלנה אאות אברגות
 אכרית דהן, טובי לבריה לא קאה דיותר. בלית לא
 האייפל, ניפכרת פלגיתת לודני האגליות לברגדי
 הלחיקו בעוונות. בו צריכה לפיות לפיות די אפקלימת.
 כי אגלי אגליה של אגלי אגלי אגלי אגלי, אק, אקאגדי
 פלחיקים בריק אגליה עד שלוש אאות אגלי ויותר. כנראה
 לפיות לא יכולה אהאלק למ פנדה בן.
 לא אכאה פכיס אהאפל אן. לא אגלי אק. וכו
 ראית את כה אגלי בלחן בילתק דפריס. אגלי לא
 איתם אגלי אגלי פפסגב.

אחרי כבודים נשנו אפוא בל. פונטן בל, בו
ליר הנצמאת בארחק בשאונע קאמט אפרייז. בליר
בו פיה אולג אזוי ציפת פרחא אלט פאל אפירת
הנצרים.

בברק אבנו באה ופאה לירות. ביטבן לירה אמת (שגה
לכחתי) האפורסגה באולג לאמע ציפת ודיחוד לצבואי
צייריה בלירה בו חיי ויזר הצייר האפורסג איל.
וכמי שאת אכירה הרבה איצירותיו-אם כי לא האויפני.
אני אפאל מחפץ באה כפרוקציות שלו, אך קשה אפליין.
הילגתי רק באויה אמת אהאפואמאט שלו.

אחפירה בו עד אפוא בל נשנו ברק ילד. פהו
ילד האלתרף על שטח של קרוב לחצי איליון דולר,

ובאמצע היקר נמצאת בליר פונטן בל.
בארואן לביקרנו נבנה אל יבוי האלק הראשון לצרפת, אם
איננו האלה-היה לאו פרנץ הראשון. בארואן נחב
באה פלמט. כיום נמצא אצל אחד לא גבול, לריב
אחדנן הראשון שגנה לפני תלך אאות שגה ואלפה.

הבני החיבולותו לא לולק רולם איחוד. אהל דפנים
וה הרבה אראות, וואי שאתרין-ים אללוג. נבנה אי שאר
ספי, ויפיה האוצלח ביותר, לא יצויה אללפנו את הפנדננות
הרבה לשגנו אזוי ציפת, כפי שיבואים אללוג אביקור
קצר בארואן פה. אינע נוכח אר אפיר בחודש. בארואן,
וזא את תפקיד החודש. אך בא בארואן, לשפ דנין לבום,
הוא לאש אק ויק אלפחת האלק.

כוד חבני בארואן אקואטעם דצירועם אפסלים יפ.י.
פלדובות הללו הוצאו אפואל באאות כחאש לערה ולל לערה,
כאפואל לערות ציירים אפסלים, אפסליעם לבו דיגים
פהם דאטלע, ופהם לקיטלו את בארואן.

לוד דבר הנמצא באיחוד בארצות כה-כה כיהוט.
כאן נמצאם כל האורגניזם אהרביטם לסגנום
התפרסם הלואם כולו. חברים איחודים עם רהיטיס לפי
סיגנון ואוי הארבעה עליו, עמדינם לפי ואוי החולה עליו,
ולפי ואוי השלש עליו. יאצין ליל עם באמת רהיטיס
יפי.

פרקי היסטוריה שאם, למעלה אל חיי נפוליאון בארצות
כה. עם נמצאת הכנסיה נפוליאון הוכתר אמזק. עם
נמצא החדר לנפוליאון חתם אל ויתור מכסא האלכות,
וקוד ורוד.

חדר איחוד אל שולח נאמיות, מביה טרבה, מריב
אלצינסקדי מרייה מטאמט-גלו האלכס. החדר הכב
נאריו לבדה עליו נמיכי צרפת.
אלולם פרטם מלו פם לא חלודים. פלוקה והחלוק
מה לכואם ואדינים, מלו חיי הפכרות והחלולות למלכי
צרפת חיו.

אפטול חכרנו השלש לבלי. הלוד כה בייח אוגוסט
לארוחת לוד, מצא האלפחה לנגדנו אתם ביזה
בראלון ליהיות הפריי. את הפבאב הילירה קיבל
חברי, וכה בקל לוי זהלתחרר אמב, אודן שא לא האכתי.
באורו לוד האכתי פאטי ומחמנו לוד שלש אאוורתי.
ביום הבא בייח לנו יסבת אמחר הפכרותים, שוב פלם
טויל, בפלם איקסיא. הטויל פתחו אמר הפכרותים. לוד
הפכרותיים שוטת דרחובות, ונכסתי לאוציאון הוגאר
את התפתחות האדם. מה לראיה עם איני צוסר
וגם איני יוצל. עם מסוב כה כאית כדך במקומות
אחרים. כאן חסרה אי, יפירת השלפי. היו הפרה
פניקות. לא רבינות אורן.

פטיון בורכסייל, ים ון אורנו האופי שטיילן בבוטן קין.
 גם כאן ארמון ~~ה~~ ארכים. הארמון הכה נבנה
 הרבה יותר מאוחר. התיחל בדגנו לאוי הארכים
 עלר. הארמון הכה למלך רך אחרונים אמזכי צרפת.
 כפר בימי האלף לאוי פיליפ, נהפך הארמון לאופיאן.
 הארמון זה, אולי לזכר יורג, אמלך הארמון פוטן קין,
 הואטם חיי המלכות של השליטים. פרך איחוד אוקרס
 הארמון כה ודסקינתו, אמזם פוזאפדור.
 הארמון הכה אין כאלף כהיטם, פם פוזאא ולכרו.
 אכל נמצאם הו הרבה ארכים נבדרים, האתיארים
 מאורלות חלובים אחי הארכים.
 בסיפורים פפטימים, אין ארמון כה לזכר לא קובאו.
 אק הוא לזכר לאוי זאין לריק בסיפורים אדחול.
 כל סביבת הארמון אוקרת זינות פכחים, אכרקות,
 זני לצים, פסזים-ככא יפה לפפליא. כל זה למעט
 אינו אצטאצם השטח קין, כה האפם שטח של אופים
 בולטים. גטיולנו הזנים פזלט לילנות ציירים, האציינים
 פינות לזנות אהזנים. מקולות יפיה לציור, זא
 חסנים למ. אכן גם לפז הציינים פבאם זאקוס.
 היקרנו באורחות הארמון. סוסם אין למ, אק נמצאם
 למ ברכרות ^{ומכאל} הארכים ובראות הסוסים. ככא פאר
 והדר. היה לא זה לפוזיא כסל.
 רצינו לדקר הלזב ארמון קין, הליק היה למזם
 פוזאפדור, אק לא יכולט להכנס למ. האורנו זאין המטו
 למ סרט. זה למ פסרט אינע יונץ. אחל היה כה
 מןשן לראות את קהל הלחקנים דתאדלאת אהכאנעם
 פסם. כאיה כה לא פלם לא הכד דסכט, אכל סלרואם

באתר זה לא על הפלדה, אלא סתם דחוף, כפי כפי
 הרבה יותר מלפני
 חפרנו מהטיוח בלפני שלושכנות אלה: לא הייתה פי.
 הייתה פי הפלדה לאזרחת לרוב, אצד אלפחה יבוגית (אחרת)
 אכל לא רציתי ללכת. נשלה זקופת במפידה, לאה אסי
 כהלים אכלט לכהקיים בקרה. אצלי בא לשם אחד זמכור
 בזה כהלים, וקצת אצלו כהלים אה אה. לורה חלית
 פריט כסא באמצע.
 עב החיות הבולט, למארי פי שנה וחצי פנאי. בחלטה
 אשלה אלפחה. אמכא אצד אחת לרוב אצא לא אספיק,
 ואצא גם יבי חובה בביקור.
 פס שמהו אהוד פדואי, והתחילו תכף ללוק את השולחן.
 היית בלצדק אהוד לא נוח. אק בנראה לאפליים זכרתי
 פטרס זכרו אדוק בשולחן והחלתי צסדה. נבאת בפריז אין
 ולבא בחולק. ובלבדק החלתי, לא היה פי כגן אהלאה יותר.
 בק ניצחתי אנשין קלה.
 האפירה קדו שולטת בלטים. את שנים הראשונים אעט
 אכיר. אק אהוד השלישי לעלתי פרדה, זכר הבולט קאפוליא.
 הכוקארים היו טובים בהחלט. אק נבאה פי לפדאטם
 לכאיתו בראה, היו יותר אובדאש. אזלי כה בק נבאה פי
 בק. בהחלטה לשם כה לאה היה כה חבל לבורי אכ
 היה פרום יותר חזק. הבל אופן עביתו אהוד אלה
 זכה.
 החלתי את חובל שאהיל כה יספיק. על הישם האחרון
 הפריז אכתוב לק אחר.
 החלתי, היל קדחת אכתוב א $\frac{1}{2}$. האכתוב לבר את
 ביקורת דצנצור, אק באהדי שלא אצא הו כל פסול,
 והוא העיל בשלימותו.
 ה" שלום בחלה ואלה אלגש. ליקות רבות זכאכס.
 אהרפס

25. 5. 1945

(332)

רחל'ה שאול

הינני בבר פנאן אסיים את אכתבי אל פרייז.
 לדברתי תיחיה קלה היוק, כי בלשונת פילימ האחרונת
 לא ביקרת בדברת מקוואת, רוב פנאן לשונת הרחובות
 בדוקר יום פנאן, יצאת אטיון בסביבות אונאקטור.
 בסביבה פנו אפורסאת בדברת בת קפס, ויל אומים
 גם בת בולטת. ~~א~~ אי אטרה אסויאת. בהאלק סביבה
 בטיון פה פייתת אי אטרה אסויאת. רצית אראותה.
 בו, נמצאת כנסיה אפורסאת. רצית אראותה.
 אזה אורחא טיילת בדחובות וסאטאות סביבה בו.
 אהכנסיה אז התפללת באוחד, יל פה אלפו אפאיוחז,
 אהל אז לפ כבו כק לכה ירבו אדבר אליה. ברם
 באקופ להכנסיה הנ"ל-אקופ יפה הוא. ייתכן
 לפרו באקופ הפדוה הפרייז. אהכנסיה יל אדט
 יפה אל הפיר בולט.
 בדרך חזרה, נכנסתי לאשפה היבובית לפגלנו
 בלרד פראלון. חברי לפיה אז אצא, אסר אי
 לפה לפגלו ימור אל כק לאט לא באתי. הוא
 פה טיח לפה לאט אדקר אותם.
 פכתודת לפה נתנו אי פייתת הכתודת אל
 בית האזכה שרפס. יל לפה בית אזאכה גדול
 אפרוות. היה אי הרולק לפה אדוסס יפה.
 פגלנו לפ את פהא אדנו. פה קבלו אותי יפה.
 אמור, ופפצירו פו לאבוא אליהם אכוחת לרד.
 פה כה הרבה בידרו אל כק שנאצות לפכנל, וקבלנו
 שאחרת בלרד (יום שני) אבוא אליהם. הפטחה, אז
 פייתת אחללת. באופן סופי נבדרנו. באקרה שא אהל

זבוא, אטאפן אהם עב שעות הצהריים.
 בעלת ארוחת הצהריים דגאאפי, עפעלטן עס
 באה חברה ופאכטן אהרר באוויאן רובין.
 זבוא אהרר עס אפרוסס בה, אוי ראיט עס
 תאוונת מיצירותיו. בק לאהיה אלומרה אהרר אק
 את יצירותיו. אהל אה זבוא אייניץ אורק-טאו
 שפירטן אורט-בדו שפץ פפסיים עזאן בה פפסיק
 איצור. אחזבה פסל באבן, בו עבולה אז קיה
 ומצריכה זא אהרר באן. איינע יוצר, האק פסל אהררובה
 אצריק עחות או עוב יורר באן. ברור פסל אהרר
 שפאחי יב בה אז נעלה. אכן תיארה יו תאידי,
 שפסל טא, פדואק אטיב פסליו, אסוף איצור אהרר
 חיון אפער זא עבול עס פפסיים. או היו אהררם אי
 עהי אהרר אהרר-אהרר פפסיו, הייט אהרר אהרר
 אז באה עטרות ואוי הייט אהרר אהרר עס אהרר
 אהררעה ברבה, ראיט באוויאן באהרר אהרר ואהרר
 פפסיים אהררען שונם. איינע זבין עס אז פפסיו נאכאם
 באוויאן בה.

כדאי אהרר את יצירותיו אהרר, עזאק אהררעם
 אהררען באהרר אהרר פפסיו, הוא נורן גיטוי אהררען.
 באהררען אהרר-באיהרר אהרר פפסי פאבן-זא רואים באהרר
 בארר אהרר זאי אהרר סיטות באבן, אק באהררען אהרר
 אהררען פסל עס בהרר בהרר אהררען. אהררען פפסיו
 פאפוסס פסל פ"הארר-אוני היצירה הטובה ביותר
 פסל-שע קטן יטהל בו, ובהרר תכרר שיהל בהרר
 לקולר בהררען, עס פסל בהררען פפסיל בו

III

מקרוב לא נואם כמעט לא כלום.
 איש הדבר כביר בין לעבודת שלו, זכין העבודות
 שראית דרואא, של אנגלו ובע תקופתו. הפסלים לראי
 בראא מצטיינים בביוק שלם ובהקפדה לא כל
 פרט ופרט, בו פגאן לעבודות נובין אין זכרון
 דהם פהטם, כי אם ~~פ~~ פגש הוא אל העלה
 הכאית.
 האוצנים אצאו מאוב מן הליט. חבל היה לו,
 שא יבולת הפליג פרהה תאונות אפסאלם.
 אפאופיאון הזכה לטייל קצת ברחובות. היו לו לט
 אטרות: אלורה אה הרובץ פאטי, בה האפאוס בתו
 הרובץ של הבורחיה הפריזאית. אטרה לנה איהוה
 בגן האוסטגורני. תצחקו אולי, אם אנלה זק, אה
 פיית אלזין זיפיות בגן הזה. הן הזה אפאוס
 הפריז, ונחשב דתור אחד היפם. אבל לא בה
 אלק אורי. את רביה איהוה לש, בכדי זראוה יאב
 אהרו לו לפגן הכה אלאל זקוב אלחקים זילבם.
 בה היה לו אלזין זכאור. כי דחובות פריז, לא
 נואים יאבם. אינו אנצם בבק, דיגים פראשונם
 לא שלח זד זכק. אחרי לפדגלית קצת בחוסר יאב
 שלח באיחוד זד זכק, אה נוכחתי דאופן ברור
 שלל אין יאבם דפריז. דאלק יאי להיות דפריז
 פיסתובדת הרבה ברחובות, וואו בוקא ברחובות
 פראלים, היית הרבה ברחובות צבדים זג פפר
 פלזיר. בכל האקואור היה ארצל אוד בחוסר
 ביאבם. כן, ~~פ~~ האקוב אחד פאית יאבם.
 היה בה בילם לדיקרתי האבר, ואז פלכתי זבלו

בכר קונקורד. הכרך אפוארז זכר אביליה דרך
זבול אבו לתי דריכות איש זבולות. אסדיק
דריכות האלו היו יאדם, הם ליחיו גסיכות 1851
דריכות.

הגן האובסגורני פגשתי ביאדם, אהל אספדס אהאם
כפרי או זכר ביותר אלויה קטב, אך בלום אופן זא
זיר בת לשה אלוין גולדעם.
אלי לאמר זק שלא הייתי ביחיו לפיגשתי קחוסר
בש. ללעתי אותו דבר אפי הכרה חילום לביו
דפריע. כוזם - אבלי ולומר זד איוחרת כואו לפרע
יון יאדם.

בטווי בגן האובסגורני, דאחי-גויבת אה-א סיפורי,
דאחי קבת יאדם. אך בטווי דרובך האטינ מחתי
אכזבה אההו פסתובדת למ, ברחובות זבסגטאור,
ברתי אל יב רוב דנינ האונדרסטה, הוצתה בהכרה
דתי קפה, ובאל אקום זא כאיתי את אותם הטיילוס
האלונם שלזיהם פירבו זכרוב, ולאותם כאיתי זא
פלם בהצעות גיאטרון או קולנו. אינע יובל, פאם
זא פדובאיה מחקה אל פני פאגלה, או יש זלם
חבואי סתר, לאדם פשוט זא יוכל זרביץ אליהם.
זכר אופן אה זא כאיתי.

כחלה, חלבת היוג אטיש, אך נאלץ אה זפסיקי.
יה החשא, ואה כותב זאור פנם כים, ואינע רוצה
מאלף את הלניים. אינע אדטיח למחר אטיש. אפני
דבהיים כוצה אה זנסול פלייה זכריכה, ואלם אגל
דהל אה אונגן אלו זלטה, זכרוב יום הולדת יבדית.
פאום כה זק כחלה ופאום כה זלדש. אה מחק
זאנלך את כוזם אה רכס

28. X. 1945

(224)

רח"ל שאול

אתמול לא בספקי אכתוב לך אכתוב לך, אני
כותבו היום, לפני שיחת בדואר, והלכה אמת אכתוב
אכתוב לך.

הפעם רוצה אני לסיים את פרשת פריז. טוב
שלא נלאה הרבה לכתובה, כך לאספיק לסיים את
כה היום, אם כי הבאת אצא. דאמרת
דאמרת בקובץ לא סיימתי לאסור לך על דיקורי
היום הלשון ולפנות דפריז.

לרוב שבה החלטנו לבנות האולגוין זולה. אה ליה
באולגוין האל לא יבאנו. אך כיון שהם אפרוססאם
דפריז, אכן צריך לדקדק. יבאנו לצדק אפוא
שואל, ולרוב יבאנו, שאמאחן צריך להבאין אפוא דיקור
לפני ולמחירו שאנה אמות פריז. אני פייתי אלעזר
מאוד אכתוב אלעזר. אולי לא כל כך בגלל התכנית,
לך כזה שבצית אלעזר פלם שאפי. כה

ארכים אלעזר את האלקה הכה, לך ליל יצוון
אלעזר אפוא בגלל סקרנות. כן, לבחתי לבוסיל
שיבאנו לוג לט בדברים פייטן, שבכניסה לזולה אמה
פריז ~~ויותר~~ אלעזר אלעזר הכה יתר האקואות-צריך
אתה כאן דק ליש.

בסבי אצאצא קצת את פריזאור, האבנו איתנה
איש יחד. כהו האקסיאוס שיכולים אלעזר אפוא
לשואל. היה לנו לוג יתרון, אחד הפחורש היה
דיקור וסקי, פייטו אופטחש, אם כן, ליהיה לנו

אלו אלמנה, אבא. שצטרק להבאין ~~אם~~ אלקאות נכסף
באצבון זלם אחור אפכ.

בחרנו את באצבון באפוחס ביותר ביום - טברין
לא. התכנת אתחילה עם גילם לאה אק זפנ
כה זמ בזאת הפסקות התכנת ילם יקודם.
באצבון הכה, בא רוב אצבון האלה נמצא בסגות
בה בזאת זאבן לא חסות עם פנות כחודות.

אנו האכנו, האלה תלן בדרך. בדרך עצרע ~~אם~~
כזה פלאם זל יבי פונות. הן חוצפותות בצורה
יוצאת אפכא. אין הן אסתפקות בקריבת לין
או גאלים, אמן. הן נעלות ילם בודם. וארת יבהן היא
אחת. מקום יבול לא נלם זכרל גלאו. אק אל"ק
אבלת אין ככה לפילות זבן. הן אסתפקות בקאלה
זסה - אסתפקות.

~~אם~~ נכנסו אצבון - זחאזכי נסיון - לאנו את באצבון זכס
לאנו אל הפלאן, ~~אם~~ הכאו לנו אמן, וכה ככה לאה בקליל
ראשן. תיבד אחרי כה ~~אם~~ נזל אלצר זקיל את
הכזאה אלמנה. היבאנו אפין. זכאן הייתה אכברתי
כהה אין אפין. היו כל אינ ינות אחריס. בלית כרית
היבאנו ין זבן. חלקנו, אם לא נלמה אפין, זפחות
נלם פחות. יבול זמ להיין באבן, הוא לא אהיינות
פיקרם. אק באצבון. "אבדין" יל כנראה נהפז אחר,
ואארו לנו זלם, אותם פלאנה אמת פירק. איותר
זכוסיל לפרוספת זלאונה אמות פירק, בא בקליל
הזון. כזה אהינו, נסיים את ההוצאות הכספיות.

III

לא נתן גם יותר בקולו. אם כי יש גם נופו,
 שהאזר טעם אבי שלם בלם ואזכר את זכריו,
 ברור שלפניו כל אגדה צריך לתת בקולו. אבל
 אנו אגרנו, שיותר לא יאזכר לנו. אצלנו היה אצב
 אחר קצתם פיצטכטנו לאזכר את פוסקי. פוסקי היה
 אצלנו אחרת לשלחן, ומכאן אורו רק כלפיה אהלי.
 כי לא יתואר שיבואו לאזכרן לילה עם אלקאת אובן
 בתחילת הכיקובם. אבל ארבעתנו, היה בחור אהב
 היוצא לרקוד. יתר שאריתנו עברנו לו לחפץ בחור
 לזיקובם. צריך היה לתור באולם, לאזכר בחורה ל
 נאצאת בחירת גבר ולשוח את הכקבן שלנו.
 בחיקובים אלו היו בבתי יפה. כל אחד אספר רק.
 אצמנו - לא בחוק אלוהינו - בחורה יפה אמוני אובלת
 באופן פשוט אך לבין אמו, והיא לבדה טכף שחמו
 את הכקבן שלנו. אגב לבחור לאמר רק, שהוא אגבר
 היטב צרפתי. הוא נבל אלה, ואנו כולנו אסתפק
 למוצאת הציג בתפוחה ביניהם שוחה בו אמונת.
 אפסוף חפר אלו גזפו. אם קרה? ומה טובן
 השוחה ביניהם. הוא אמר אותה לזיקוב. היא לונה
 בשליה. היא לא חוקרת. אלה אינן חוקרת? בה אפרעם
 לדינאם" שלי. אה הן הבינאם צק? אהליק אהבה
 אגברם. טק, גם אט גדה חלקיו לו אההדתק
 אלן בה לא לפי הכיס שלק. אמין לק שכה לא לפי
 הכיס שלי. אט כואה שאין לק כופדיס אל התפוח
 זמן חייך מאריקא. אינך. בכל נארט כלה

בה עזרה - אחרי תמונה רבים היא הוציאה לאור
אז את האחר - שולח אלפים ~~פדוק~~ פדוק. הוא
נסה לעזור אתה אל הקה, אך כיון שהאחרים הם
קדושים, חזר בלחמה לבוא.

באלק הזמן הובחנו, הלזב אספר לא קטן של
בחורות אסוב בה. אמר לפי אהיה בחיובי, יש
לחשוב לאחרי אהבתו - הוא יותר בול.

ואשר לתכונה. התכונה היא אהבה סוב לעדולי דרסה
יש כמה הדברים זה בולט. באולם בה נמצאת הדגה
בין הקה. הקה שולב אסביב דגה בצורה חיה.
כאן יש יתר בגלל אהבת הכוונה אל בחורות.
גם כאן אין אופירות בחורות אצלי לראות. יש אלו
האספה אקום יבול. אבל בה לא אלה תמה כי נראה
לי, שאין עלי תמה בה קטנים.

הדבר בלל הייתה התכונה אצלתו. גם כאן לקה
הדגש אל תפארת, תפלות (בדיבה שלילי), תאורה ואכטקה
אל דגה.

התכונה נראה הלש אתה הלך. זה שאנו זמלק הירוקים
והאנו ~~האנו~~ האנו. האנו היגלו רק שנים. כי שנים
האחרים אצמו אהבה אלה. האחרים יותר בולם להפלות
הקובאות. היית הפלם זה זמלא מתן. אנו אוכרח
לאמר לק, לבה כל כך זמלא, שאף פלם לא תיארתי
אלצתי, אפטיבי בק אפיה לם בחורה, אלפי כי היא כונה.
אלי אבדות שאלות ימות בללו זמלא מתן בבה, לא
אוסף כיון אהפגש לם נשם בללו.

אחרת ביום קמתי אחרת. ליום כה קבלתי
פגילה שלשה שנים, גם אולי וולקוב. גם אם
היה לי זכות לאכול ארוחת בוקר, ולטלפן - גם
שלו שנים לילה - אלמטה היהודית, ולהוביל
זכר שלא אכיל אכיל ארוחת לילה.

יצאתי אפואן לכיוון האטרן. לא פתחתי פה
אפואן, והנה שאלו אני אלהו קרא לי - אברהם.
אני אסתכל ישראלי פניסאנסקי. רק הבוקר הוא
הציל את ריב ובאקרה נפגשו. נ, ארוחת
בוקר כבר לא אכילי. היסטוריה דרווידות
ולוחטנו. בק טיטו לילה קרוב אמת. נפגשו,
אמת שלשה שנים, יבוא גם הוא לחקור פגילה
לך אולי. אני הוכח לאכול ארוחת צהרים.

דינטיס הסתבח קצת מצדי. לא הפסקתי לטלפן
ולהוביל לא אכיל. ולא יבילי אה אלמות האכיל
בילה אלמטה או אלמות את לצבא. במילוי לכחתי?
בחינת את החלטת אלדי.
בילה שנים נפגשו שאלתינו, ויצאנו לטלפן
בילה. פליטה היסקה אסדיק אנושאם שנים. היחל
אפילות אהל ישראלי, הדחירות בצרפת, בילה הילוב
בצרפת, ומור הסדרי האוכל והלילה של הצרפתים
וכו.

אם שאת הילוב בצרפת בידרנו אחרי ליקרנו
באופן זקרי- בלתי תלכויות באדם. לא היו.
אלו תלכויות באדם, כי אם באבאדם. את פלומה

□

אגילה על הכרתיים ובליקד הכרתיים- זכאריה
האל. איזה חוק, איזו לבינה באטיפת הכאבלה,
מאל כאו אם לילדה האמה. אני למות את אלוי
פטר הגילה חבו. אמלכותיהם מתקדד לפשוואת
אינה אומלית. יל להם באמת גילה אמהת לפלי חי
אלו. ולטרה סו מתקיימות התלככות. קונים את הכלאה
והוא מאל אצלי אפקת באהבת ההורים. כן *
שהכרתיים יכולים להתפק גלי ילדם.
כחלה, כהנץ הא האוטו. אינני רוצה
לדחות את למות הזכרם, זכן אפסיק
כרגע.
לאל רק זק וילדש, ושלקוח הדור אסולכם.

מתחלה

28. X. 1945

רחל'ה שאול

לפני הצהרים כתבת לי זכרונות, אך לא הספקתי
 לסייגן. באו זכרונות את הבוארה. לחתונתו כגו להוא
 באתי גארה. אינני חושב שכדאי להאריך לזכר
 על פריצת האלטה אין גם את זכרונותי כי יואיש האחר
 הסתובבת סתם בחובות. יום אחד יחד עם אוטו
 וליקוב וילבאו פרסטונסקי. סיום האחרון כך זכר
 ילבאו. אך דבר אחד אוכרח אני לזכור - אם כי
 אני בטוח שלא תמאני לזכרו. אך אני אדטיח לך
 דבר צדק שלי, לשם פכא את ופון - אם כי גם לי
 קשה לתאר, שאנני זכרתי זאת. אם כן נלאי דפסק
 את התאריך של יום שלי 9 באוקטובר, אז
 תלך מאור, אכעלם וחלל עלי ספירת הנוצח, או
 יה לחובל את חלון פ.ת.ל.ו. זכר - עלי ספירת היחוד
 בתאריך כה ספרתי ארוחת זכר אצל אלטמה יפודית
 שאין לי אתה כל קרבה אלפתחית ואפילו לא עברתי
 אתהו שלום. הידור הזה קרה בפריצת כזא וראוי

זכרונות תאריך כה.
 רחל'ה, אני מולך לאסיים את פרטל פריצת דרילם
 בתאריך כה. ופון תם ושלם. חזק, חזק ונתחבר
 רחל'ה, קבאתי פיום אכתה אהלי. הוא אתהוה
 מאור הן כה פהם נלארם היטליה ודקולאם יללו
 אנלם שאין להם כל קלם זכירות ואלה, כמותם
 היחידה להאלם פרה. הוא אתהוה אך אין כל אפליה
 זכור או. בקלם עם הלארות לחורף האיטליה, הוא
 דקל את לאלח או סיכיות. אובן לאלח או באידה
 האפליית. אך יבול לי להאיבה האפליית היא אצוה
 מאור, אכן אדקלם, להאיבה גם את זלוח או סערוית
 באצרות חיל. העלתי עלי הכתובת של סוסקס.
 אום כך זכר רחל'ה, שאול רב אידיש. ליקוח רבות אכאום
 עשרות

רחוקי שאול

336

היום ידברתי אל אבותיך אברהם יצחק ויעקב האחרונים
 רבית זכרות, מה הסך הכל לקדושת אשך הנחלת
 הסיכום אינו אלא. החופש ספטימבר קדושת פחות
 אחי אבתים. החופש הפוא, גם לא כבוד היד
 כי פיל אנ חשם והיית לך היצגם הלי. אך
 נוסף זאת שאת החסרת, חסרים לך כגה אבתים
 להבואר לא הדיא אותם.

לזר יותר אצבי, אצבי האבתים החופש חוקרת
 היום בדר 29 החופש כרזיל היית מקבל לך
 תאריך זה - בשנים אבתים. הפלם קדושת סך הכל
 לזה אבתים. גם דאלה האבתים לקדושת, אין
 כביעות. לך היום קדושת אבתים אפרתארים
 הדאים: 2, 7, 9, 10, 11, 16. אך כנראה שאין
 לי מה לפתאום, דפלאמה אליך. אם אצביא
 אסקנה אהבתם האבתים, פכי אצביק הרבה
 יותר זרוא. לפי אבתים אבתים, שגם פחאלה לך
 האוקטובר קדושת אבתים, רק לך חאלה לך דספטימבר
 זה האמת אצבי אצבי ומדמיז מאזי. אך אין
 האלקות אצבי, אני יכול רק להאשך אבתים יאויא,
 ואקוה לאבתים בכל זאת ישלן באלך פזגן.
 כחלה, נשילת אפתי ואבתים אליך אל דיקופי
 הפכי, ביאלו אות לך כבי כק, שאינני בוכר
 אל איזה אבתים לניתי לך, ואילו אבתים
 נשאר לדיין אלל תלבות אמני. אנ לכן אבה
 בזורה סילנת, אך את אל אבתים

מחובל אוקטופר, ולליבם אלנה. אם יתדרר לפסחתי
אלטות לא אי אלן אכתדיון מחובל ספסאדי, ולזה
אורם כלי, ואם דאמר מזיל פלם מחובל הבייתה,
היו אז נשחת אליהם.

רחל, א שאנתק האם לערנו אפולנה, ופאי שאנ
פטר כדר מתשדפי. כי כיום יופל אנ שקדלת כדר
את אכתדי, לשסחו זק כיום לשאלת שאנ כו. אזה
שאנתק כו, יכול אנ זאמר זק, שאמש מתכוננס אנו
אלקבו אפולנה. לרד בדוקר בדנו, כאילו ללנו אלדור
דאלק הטלול הדא. אק אחר הצהרנים, סיפרו כאילו
העברתנו אפולנה נבחרת לרד זכ לנוהגדר. אינט

יורץ האם תאריק מה אבויוק, ופאם הפלדנה תבא דאל
לפול. פנים מלתי מלתי חבלה. דנואל לדיכיספס דכאל.
השאלה מחרת: היות וקדם לחץ שרד הן הגולגל פניית
דנואל לערבון שאר מהלך ושרא. ופיות זבין זכאי לחלץ
קום זכרם מחב ושרא הדריגדה הפולית. ופזכרם הכה
האחרון, לעולם פלולק "מנסנה" אאוד, הוא נפח רוח חיש
לאפיו אואלים, לשאכו רק גופות אבויוקש, ופיום, הפלמ
פאלו התחילו לתבול דאו פיהם בכוח חושם דאולפתם.

אכן אומנם, כאשי הפלסון הדריטי, פדה נבחרה פן
יכדו התחילו, וקלם יפיה אלעוד נגד החלץ, ואזי יבטכסו
אלעולם ארצות. זכיק אם כן איטא אפדריגדה את
האפוליות לפשעם עם הויפם אחיפם ואחיותיפם. זכאונת,
ילנו אובא קא מהלצב הנה. אפולר אפחניה את הפריגה
אכצם, וכל הפלחה תפרת. אדל כה זא לפי הקול
הפולטי. לפי חקיי, זכיק לערבות כיום דסיפוחי איליפם,
א הפלטה דארץ. כי אם היינו הפדריגדה אילודנים

את הפולט, והגויים רפס את גלגלת האזנת, לשם
 דארה הקטנה הזו, נלצו רפס חיי אנשם חפלים.
 ודארה, יצר בחיים גדר מצל אנשם מל, ולצד יורה
 גדר חרבון אחיות חיים חפלים דאזנת. זכ... צדק
 אפקרות את פיזר הכה. כי אם נשארו צדק חזק
 אחארה האנושות - כבדנו הסגירות הפריטי דאלפת דרין
 דלצ - הכי צדק אפרסם אכל רוחות העולם, ואולי לא
 בוקא אכל רוחות העולם, ייתכן גם לאצוא מינו פיה
 באצאת אפדיקה, לפקדנות המהדרת שולטת גם או כל אינו
 אחיות אחרות, ואפי יוכלו לאסור את הפקידה - לפיטור
 ופיתוי (דאלעל ולי ידו לתיקה) לא היספיקו אסיי...
~~אורות גללי חיי הוא נראים אפיון. כה יוכל אפיות~~
 פתרון אפטר, אחארה האנושות וגם אפטר יהיה
 לאור דפה אלא יבינו לא לפנו את הפס הכה. ואולי
 אפילו אפטר ולפכיה את כל הדגטאלגס אבית
 העברים, אלאוד לא נלפים לשם לנות...
 כיון, שדגטאלגס לא אהאשם בתחבולות אכבריות וגם
 אלהים אפילו אהאשם, וכל אהאשם אהאשם אך וכל
 דאצלעם רפדותיים ופסדותות. אכן נוקטם, גם דאקה
 כה, דארתם האצלעם. ישן תחנות רביו בדריטעה
 ישנה לתונות לעפה אאוד דרמה שוטי העם וישן
 גם הוראות מה ומית אפרסם. אכן ~~כא~~ אצם,
 לפלפלה האנאית. דולע לא, ולכא אהאשן אכדיו אונדון
 או לקרוא לתונות דריטיג - יוכל לפחיים דארה ישרא
 פס חיי גיפיוס, הוא יוכל שיום יום אהנהאשם קרבות
 דארה ישרא, הוא יוכל שטרם ואוטואודאשם אלהי"גם

געטעטע דבא דרכי הארץ, פוא יענע זעם שפיקות אווירונג
 זכסום אה פ'ע פלאגים לעבעס פקודה אל כל פנלע אל.
 אצאה, וציוצם אובן אפשיט סכר ברוץ הברוא.
 לא יבלע רק האם ביון ציוונם אפשיט סכר, גאצא
 עס פצצות האטום או לאו
 ויל אפצות שטאדארה-~~פשוט~~ פשוט דער יענע, דיאונד פאקלאו
 נחמה כדיו חפקות ולענוות עפה, ואל פכז טצוח
 אל אמלם כה ~~מאמע~~, ~~פשוט~~ כען כאש פפלאן דערזעה
 אפן זעם אוסער באידת אה, שחק אפאשם-אובן פחולעם
 די טהם- לענס טצוא אהביגלעם ואחברי חפזים, אפיקעם
 האם כדיו אהם אלכר לעזיהונם החפז הנקרא ארז ילאו.
 ואש, אש כיום יערינו אהת הבריוצה לאנד ילכא,
 פרו אה יפיעל טכון, אפאלום הארסנת אלען ארז ילאו
 תפסק, אק היותם באנד ילאו תלוצב אה האפיקעם
 פאלו, אומם האנלם האמאנים דהום אים אלקרעם
 וקעצאור שפאלארה אל פדעטאלעם אפכסאת דאלום בלו-
 אביוצלם שפארד ילאו נוספו אש הבריוצה פרו תמיד
 אאומם אדאפערטיות אל ארז ילאו, וכל אאצוי פפאזבר
 יפיו ליקי- דרוכ אה כן אלם זו פדרק שטובל אטרה.
 אק נלארו עוצ שתי דרכים שליקען זדברעם כיום. אהת
 אאזרת שפבריוצה תפוצה והלמה אאזרת להפריד
 תלבר לנורבציה. אהי אידת האהת דלש פלאולוגיה, אש
 ובלע, בנראה אלם נעל זעם כען פקראדי.
 רחוק, התחלת לענות אן אל אכתוביק, וביקרה לערני לטל
 אהרי. אמשיק, אה כן, לענות אל אכתוביק, דאכתי אהרי.
 היי אלום רחוק ואלום אילוצים. אהת אלק אה כולם אהק!
 אהרה אל

30. X. 1945

33+

רחל'ה פאן

אמאל די תחלה זענט זי א אכטייק, און זי איז
דיקראט פרייה. די גרעסערע נוסף זי פון זיך און אונטער
שיק א $\frac{1}{2}$. בלויז אונטער אונטער די גרעסערע.

רחל'ה, די תחלה פונדעם ביהמה זי אפילו פון
אין אונטער די גרעסערע אונטער זיך. יונגן שבת
זי איז די גרעסערע, און אונטער זיך קען זי אונטער און
דיקראט פון אונטער זי זיך זעהן, בלויז זי זעהן.

רחל'ה, בלויז פון אונטער זיך קען זי אונטער און $\frac{1}{2}$,
זעהן זיך פון זיך זעהן און זיך אונטער און אונטער,
שפילן זיך פון זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן

תכונה זענען זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
רחל'ה, און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן

די תחלה פון אונטער זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן
און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן און זיך זעהן

II

את הפירטקע און, כי הם לאומים בקשרי אבתים.
 בחלפ, בתגרת זי שחכרת אלדוד אבית הינשים.
 דאכתיק הבאש זא מצאת אף אלה על זבונתק
 זא. האם אלפת בפר את העלונה הנו, אז סתם בך
 זא בתגרת זי אליה?
 זבא זא תכפלי אלמות זי על שאותי הבאה, אך אזי.
 דאקרה הנכרי. דאכתתק ז $\frac{11}{2}$ כתפת, שלליק לכת
 אוקדם עליון כי תצטרכו לקום דאמאצד היולה. אז
 אללונין זבולת זיהי הספיה? אכסיר זק לסתרת אאת
 זא אחרי ינס הוצתו על אפרון, אז כלאאיר דא
 אפזיר ואמר זק לראה אצד זב זאטי, היולה
 זביר אפרון.
 אצד, הנכרתו את איר. מה שלום זבולה? זכר
 זכאן זא בתגרת זי על כק. לפני שלמו. על דבר שלמו
 את אלה א. זא כאית לפני שלמו. על דבר שלמו
 זבול זי. מאחר מאוב, אז גומ שלמו זיה זכר
 זא באר?
 בחלפ, טוד שקדלת כדר, את היולה זא זי אלתו
 על הלא. בויה אכה קלה אמם, אך אורד זלית על
 בך אזחיות תוק צפית לוא.
 נסירת הלא זאלרה הא. ברומא, זא תקבור זא כלום.
 ייתכן זע לפי קדו לפי את הפוראה הפוסכנות
 בירושלים, אך כע אמם מתעלים בינה כע
 נהגים לפי זפי חלוקים הם, זבהאצות זכר
 אינם מתעלים בלא. אזד, זלית זעה זא דרכ
 האם תהיה כעל זיה גאיסיה. ביול זי אין זלמן

אילוח הפסוקות הספיקים אלו. ארבע מאות
 הספיקים, זה נראה לרובם על ידי הפסוקות.
 בניו אלה אחרי זה על הפסוקות. האלף הא'
 ברומא קבל הוציא אפרנסיוס הדיוני הרומאי,
 שהתקדשו לדורם ארבע מאות ספיקים. על סך
 הוציא כן, סיבר האלף את חוקת ארבע מאות
 הפקודות. ביתרים נוצר לפסוקות אין כל יחידה
 על ספיקים אלו, ולא יכלו לדיון האם הפסוקות
 תסכים לקבל אותם.

רמלה, אני גם את חרש זה ראיה לפני נסלחו.
 אבל דבר ראש איתו. אינני יכול גם לעלות נגדו על
 כך לא בא אלו. הלאה באה אלטרז הפזוב,
 ובאלטרז סיברו לו תיכף אפלטון נסלח ורק אז
 הוציאו לו שליו תיכף נסלח. אמנם, אחר כך הוא
 חיכה כמה ימים באנז'יה, אך דברו לפה זה דבר
 או להתראות את לפני נסלחו.

רמלה אני אסיים בלתי ואכתוב אכתוב לפה.
 שאם רב על וילז'ים. ואני שולח לכם הודיה נסלח

מכתב

31. X. 1945

338

רחל'ה פולין

ביום נשאת הנישואים והתחתית. בברך נכנסת אל שר
הפולין, קבלת לשם שלוש אכתובים; אבק, אהל ואדרלקים.
אשרת הנישואים, את האכתובים קראת בשמי בטראס.
רחל'ה אמר לך, בה זמאן לא התרשלת בה, כאו שתרשלת
ביום האכתובים. לברו כדר כהה שאת, אחרי קבלי את
האכתובים קראתו פרבה פלאים ואנן לבין אתרש.
לא יכולת לשאת בלוי, אכנו זי לבח חסר כהה
אפסיט והוא נמצא בלוי, אך לא פייתו זי סבלות
אפלאה וזהפילו. חייבת רק לרכבת ותוכל חזרת.
כזית אה שיתר אהר אפרתה אתך, אודן לך באכתוב
ותר אינני יכול.
את האת אמר לך, שמים כבדים זכארת אכבה
אנשים את אכתובים. רכזית אפרתה אפרתה ואמר אה:
קראו ופדיו איו בחורה יי זי!!
רחל'ה, את אדם אומר. אינני חולק לילתם רבים כאנ.
פנימות אלוות יי זי. אצב אתה, רצו זכ אכזה פייתת
אחקק חסר ואלקק. ואיך, נראה זי-לא איכפת זי אהלא
כא. את אכזב זכ כא את חוס אבק.
אשונה, קראת באכתובים לא ביקר: ירוח אצוק. את
אספרת זי לא פתגמות הופה, ואכסוף את לא החכמה אלה,
ואהלי כל בקלה או תבילה אצבו-את נקרה זי. אכארה,
כדיק פיית אכסוס או אפמות אהיפאל-וקרה הפיסק. ביקראת
זי בק, הידלת אצבי אה. נראה היה זי שאין אף אתה ששנה
זי ברצון בה. רחל'ה, אל תחלפי שפתאיתו דבק, לירוח
פחזיה לך שיקרה. דבק זי פיקפקתי. אה רחל'ה, תחלפי
איו בחורה תבתוב זי כק זכחור אה, בזורה

כש גלוי וזאפן / כה פשוט?
 חלפה לי. אז אלו היה כואב אורבן אורבן, זה
 היו אורבן? ברור, שחכו היו יוצאים אל קצתה של
 רחל'ה. היא כותבת אנה יוליא אכתה, אבל אחוץ אכתה
 היא אורבן עם בחורה בחוץ, ואי יוצא זהו חלפה בחצר?
 כן רחל'ה, וזאת לסק היו אפרים באה. אך לבויה -
 אז יבוא זיבת לבנה יותר אדם אמאורק ואלמורק, אלו.
 רחל'ה אז חלפה לפרו זי צורק לבנה נוספת. אלו
 זי אלו פלם אז פיקטיו ביורה לבק. אז וזאת זיבת
 בלוח שאל לבק יסור אלו, אזי וזאת אלו זאמב
 אמאורק פיק, וזאת אמאורק זאלו אלו זיבת שאלו
 זי ~~בבחה~~ הללם אמאורי זי. אזוהו כל כה,
 בלקארי את אכתה, חום אפרו, אז כן אז זלויה
 זי כל חבל אכתה וזיחוק אלו.
 רחל'ה, אכתה כה הוכיח זי, שאנה צדקה, לשיבתה
 אורק זלנו נסל'ה. זיבתו אז זי חיי-אין בגן פלדרי
 וזאת בוכרת את זה שמרתה זן אז ופלאים נוספות
 כלת הודרה זי בלם האם, שיכולת אמר זן באת אורק
 בטרון זאר, כיון זאין כה זאל עם קצתה זאל לבן זאנו
 זאל עם זינו יחס. כן, אז יוצא זלנתה וזאת זיבתה, זלנו
 אז לזאת גבול כה, וזאת זלם כה אז יחסי-אין. אז רחל'ה,
 עם תרבי לבנות, אזי וזאת זיבתה, זלנו זלנו זלנו זלנו
 כק, פדיו עם זלנו הייתה זראיה זלנו זלנו כה אז
 פסרה. אז אינו כובע זלנו זלנו את הזכות כה.
 פיסרתה כה אזי אורחא.
 רחל'ה, אז זה יבול זאל זן זלנו. אינו כובע-זאין עם את
 זא תרבי-זאין כולו זאל זן זלנו. אך זלנו זאין

אוכחה את אשפי זמאך זק לימאה כעין כבטחת איוולת,
 אך לא לשם כוונתי. את הוצה זמאך זק, שכל האנפוזות
 באפי, זא זריק. החלה את יובץ ואפץ אפלדיק באת.
 את יובץ שיש זק אלנות אלי על התנהגות בלשם
 עברו. אמנם לא פכא את שאלת ומה שאת חולבת
 נכונם האבי. אך יובץ את, שפיו גם אקדש להתנהג
 ארוק קלות בלתי. אמנם אל פלם לא היה דנה אפיו
 שאף על דגידי, אך קלה זמאה לשם פיה בספה
 אצבי. אוי בוקא באן לירות דצבא, ודיחוד השלם
 כאחרונה פכיחה אי, להתנהגות אב, לא הייתה הכרחית
 נוסחת זבלת, אמנם יכול בקלות זבחות כל אליכה
 סקסואלית, גם כלפיהייתנבות אחיינין נאשבת לרב
 ויותר. אין אי ספק שבוכחה לצבאת זו האנע גם אשפא
 החלה, אע אסיב את אכתבי. הן אבד היבני, לקלם
 אכתוב את צב אב שאנ הוצה זמאך זק. וצאי גם
 זמאך באת קלה. הלו פם בפרמם לבאת איבי קטאוי,
 לא בלכה אונות ואף לא בלכה אילם.

אם פביעות את גם אב לרציה לרבניו היי טוב אי.
 היי שאם החלה ושאל אזבשם פרה חיבוקים וליקוח זכאנם
 אנכרבת

חולה, באקרה אצאת בלתי | י. י. לכתבו
 חייל. קבלי אמע את בבחי השיר.